

รายงานผลการดำเนินโครงการบริการวิชาการแก่สังคม

โครงการ “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง” “Seminar on civil enforcement issues”

หัวหน้าโครงการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ เขียวจรรยากุล

สาขาวิชานิติศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ได้รับจัดสรรงบประมาณเงินรายได้
ในการดำเนินโครงการบริการวิชาการแก่สังคม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

คำนำ

เอกสารประกอบการสัมมนาฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง” (Seminar on civil enforcement issues) โดยเอกสารฉบับนี้ ประกอบไปด้วยสองส่วนหลัก ส่วนที่หนึ่ง คือ กำหนดการของโครงการ กับรายชื่อคณะทำงานโครงการบริการ วิชาการแก่สังคม กับส่วนที่สอง คือ เอกสารประกอบการสัมมนา โดย อาจารย์ณชนก บุญสิทธิ์

ผู้จัดทำเอกสารประกอบการสัมมนาฉบับนี้คาดหวังว่าจะเป็นประโยชน์ หากเอกสารการสัมมนา มีข้อบกพร่อง ผู้จัดทำขออภัยมา ณ ที่นี้

สมศักดิ์ เจริญบุญกุล

ผู้จัดทำเอกสารประกอบการสัมมนา

รายละเอียดโครงการ

หลักการและเหตุผล

การดำเนินคดีแพ่งตามกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งนั้น ในแวดวงของผู้เกี่ยวข้องกับคดีความ มีข้อคิดที่น่าสนใจอยู่ประการหนึ่งคือ ชนะคดีหรือไม่ กับผู้เสียหายได้ค่าเสียหายหรือได้เงินคืนหรือไม่ คนละประเด็น และการดำเนินคดีแพ่งหากผู้เสียหายแม้ชนะคดีแต่ไม่ได้ค่าเสียหายหรือไม่ได้เงินคืน เช่นนี้ จะสมดังวัตถุประสงค์ของผู้เสียหายได้อย่างไร ซึ่งการที่ผู้เสียหายเมื่อชนะคดีแล้วจะได้ค่าเสียหายหรือได้เงินคืนหรือไม่นั้น “ความสำคัญจึงอยู่ที่การบังคับคดี” ซึ่งบัญญัติไว้ตามภาค 4 ของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

แนวความคิดของกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับคดีแพ่ง นอกจากแนวความคิดดั้งเดิมที่ว่า การบังคับคดีทางแพ่งตามสภาพบังคับในทางแพ่ง เป็นเรื่องของเอกชนกับเอกชนจะบังคับกัน โดยรัฐเข้ามาบังคับให้แต่จะบังคับได้อย่างไรเท่าใดก็เป็นเรื่องหรือเป็นผลประโยชน์ของเอกชน รัฐไม่เกี่ยวข้อง เมื่อรัฐตัดสินให้แล้ว ให้บังคับกันได้แต่พอมีการบังคับคดีกันจริงกลับไม่สามารถบังคับคดีได้เนื่องจากลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินให้ยึด หรือไม่มีทรัพย์สินให้อายัด รัฐก็ไม่อาจช่วยอะไรได้นั้น เมื่อสภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไปส่งผลให้วิถีการดำเนินชีวิตของผู้คนในสังคมและนิติสัมพันธ์ของสมาชิกในสังคมเปลี่ยนแปลงไป สภาพบังคับทางแพ่ง และการบังคับคดีทางแพ่งตามแนวความคิดเดิม ๆ ย่อมไม่สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและนิติสัมพันธ์ของสมาชิกในสังคม ด้วยเหตุนี้มีส่วนอย่างมีนัยสำคัญผลักดันให้แนวความคิดของกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับคดีแพ่งมีวิวัฒนาการหรือมีพัฒนาการ เกิดแนวความคิดใหม่ เพื่อให้สภาพบังคับทางแพ่ง และการบังคับคดีทางแพ่งสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและนิติสัมพันธ์ของสมาชิกในสังคมปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้จึงเป็นบ่อเกิดของกฎหมายใหม่ ๆ หลายฉบับที่มีการวางมาตรการบังคับคดีแพ่ง และการยึดหรืออายัดทรัพย์สินไว้ก่อน โดยที่กฎหมายใหม่ ๆ แต่ละฉบับต่างมีเจตนารมณ์หรือวัตถุประสงค์เฉพาะของตนเอง

แม้บทบัญญัติของการบังคับคดีแพ่ง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งเป็นมาตรการทางกฎหมายที่มีมานานแล้ว แต่เมื่อมีการนำไปใช้ในคดีจริง ก็ไม่อาจหลีกเลี่ยงที่จะต้องเกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับอื่น ๆ ซึ่งได้วางมาตรการทางกฎหมายไว้ให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินไว้ก่อนได้ และกฎหมายแต่ละฉบับต่างมีเจตนารมณ์หรือวัตถุประสงค์เฉพาะที่แตกต่างกัน เช่น กฎหมายฟอกเงิน เป็นต้น ซึ่งการยึดหรืออายัดทรัพย์สินไว้ก่อนพิพาทตามกฎหมายฟอกเงิน แต่กลับกลายเป็นผลทางกฎหมายมีเหนือเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาในคดีแพ่ง ทำให้กระบวนการของกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับคดีแพ่งเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันหรือบางกรณีขัดแย้งกันกับกฎหมายฟอกเงิน ก่อให้เกิดเป็นประเด็นทางกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับคดีแพ่ง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

ดังนั้น หากมีการสัมมนาทางวิชาการ “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง” เพื่อให้ความรู้บริการวิชาการแก่สังคมย่อมเป็นประโยชน์แก่สมาชิกในสังคม และเป็นประโยชน์สาธารณะในสังคมไทย

ทั้งฝ่ายนิติบัญญัติ บริหาร ตุลาการ องค์การอิสระ หน่วยงานภาครัฐผู้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย นักวิชาการ องค์การภาคเอกชน นิสิตนักศึกษา นักธุรกิจ และประชาชนคนไทยทุกคน รวมทั้งได้ข้อมูลเชิงวิชาการและความคิดเห็นสาธารณะอันนำไปสู่การใช้ประโยชน์กับการผลิตหรือปรับปรุงเอกสารการสอนของสาขาวิชานิติศาสตร์ ทั้งระดับบัณฑิตศึกษา และระดับปริญญาตรี และได้เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ด้านวิชาการสู่สังคม เสริมสร้างและพัฒนาระบบการเรียนการสอนหลายสาขาวิชา และสอดคล้องกับเป้าหมาย (SDGs) ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ประจำปีงบประมาณ 2568

วัตถุประสงค์

1. เพื่อบริการวิชาการแก่สังคมเชิงรับฟังความคิดเห็นสาธารณะแก่ผู้เกี่ยวข้องกับการบริหารการยุติธรรมทางแพ่ง ซึ่งเกี่ยวพันทั้งฝ่ายนิติบัญญัติ บริหาร ตุลาการ องค์การอิสระ หน่วยงานภาครัฐผู้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย นักวิชาการ องค์การภาคเอกชน นิสิตนักศึกษา นักธุรกิจ และประชาชนคนไทยทุกคน
2. เพื่อให้ได้ข้อมูลมาใช้วิเคราะห์เชิงวิชาการกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับคดีแพ่ง และได้นำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงกับการบริหารการยุติธรรมทางแพ่ง การจัดองค์กรภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย การขอคุ้มครองชั่วคราวก่อนพิพากษา รวมถึงได้ข้อมูลที่จะนำไปสู่ข้อเสนอแนะการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
3. เพื่อสนองนโยบายมหาวิทยาลัยดิจิทัล การจัดสัมมนาจะดำเนินการในรูปแบบแบบออนไลน์ ส่งเสริมการศึกษาทางไกลผ่านสื่อแบบมหาวิทยาลัยดิจิทัล และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การปฏิวัติเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งเป็นการบริหารจัดการทรัพยากรของมหาวิทยาลัยให้ได้ประโยชน์สูงยิ่งขึ้นอย่างยั่งยืน
4. เพื่อให้ได้ข้อมูลอันนำไปสู่การใช้ประโยชน์กับการผลิตหรือปรับปรุงเอกสารการสอนของสาขาวิชานิติศาสตร์ ทั้งระดับบัณฑิตศึกษา และระดับปริญญาตรี และเป็นการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ด้านวิชาการสู่สังคม เสริมสร้างและพัฒนาระบบการเรียนการสอนนิติศาสตร์ รวมถึงการจัดองค์กรภาครัฐซึ่งเกี่ยวข้องกับรัฐศาสตร์ และรัฐประศาสนศาสตร์ รวมถึงสาขาอื่นที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย : ฝ่ายนิติบัญญัติ บริหาร ตุลาการ องค์การอิสระ หน่วยงานภาครัฐผู้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย นักวิชาการ องค์การภาคเอกชน นิสิตนักศึกษา นักธุรกิจ และประชาชนคนไทยทุกคน

ปริมาณกลุ่มเป้าหมาย : เฉพาะหน้าและผ่านโซเชียลมีเดีย 50 คน

พื้นที่กลุ่มเป้าหมาย : แบบออนไลน์ด้วย MS TEAM ผ่านเฟซบุ๊กสาขาวิชานิติศาสตร์หรือช่องทางการสื่อสารอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

กำหนดการดำเนินโครงการ

โครงการบริการวิชาการแก่สังคม เรื่อง “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง”

จัดโดย

สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ในวันพุธที่ 16 กรกฎาคม 2568 เวลา 13.00 - 16.30 น.
ในรูปแบบออนไลน์ ผ่านระบบ Microsoft teams

เวลา 13.00 น.	เตรียมความพร้อมในการเข้าสู่การให้บริการวิชาการแก่สังคมเรื่อง “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง”
เวลา 13.05 น.	พิธีกรกล่าวต้อนรับผู้ร่วมสัมมนาและกำหนดการของโครงการ โดย อาจารย์ภรมาภา อุดมวัฒน์ทวี สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
เวลา 13.10 น.	ประธานกล่าวเปิดโครงการสัมมนา โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมศักดิ์ เขียรจรรย์กุล ประธานคณะทำงาน โครงการบริการวิชาการแก่สังคม
เวลา 13.15 น.	สัมมนาทางวิชาการ หัวข้อ “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง” โดยวิทยากร อาจารย์ณชนก บุญสิทธิ์ ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ธโรธร ตูทองคำ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ เขียรจรรย์กุล อาจารย์ภรมาภา อุดมวัฒน์ทวี
เวลา 16.00 น.	ผู้เข้าร่วมการเสวนาแสดงความคิดเห็นหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือถามตอบ โดยวิทยากร อาจารย์ณชนก บุญสิทธิ์ ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ธโรธร ตูทองคำ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ เขียรจรรย์กุล อาจารย์ภรมาภา อุดมวัฒน์ทวี
เวลา 16.30 น.	ปิดโครงการบริการวิชาการแก่สังคม โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ เขียรจรรย์กุล ประธานคณะทำงาน โครงการบริการวิชาการแก่สังคม

หมายเหตุ : กำหนดการอาจปรับให้สอดคล้องกับสถานการณ์วันให้บริการวิชาการแก่สังคม

ผลการดำเนินโครงการฯ / ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดโครงการ

ผลการดำเนินโครงการบริการวิชาการแก่สังคม เรื่อง “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง” สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

ตามที่มีการจัดโครงการบริการวิชาการแก่สังคม เรื่อง “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง” ในวันที่ 16 กรกฎาคม 2568 เวลา 13.00 – 16.30 น. โดยเป็นการจัดการสัมมนาในรูปแบบออนไลน์ผ่านระบบ Microsoft team ซึ่งได้มีการประชาสัมพันธ์โครงการฯ ผ่านทางเพจเฟซบุ๊กสาขาวิชานิติศาสตร์ เพื่อให้บุคคลที่มีความสนใจในประเด็นหัวข้อดังกล่าว และได้มีผู้สนใจเข้ารับบริการวิชาการสัมมนาในประเด็นของปัญหาการบังคับคดีแพ่ง จำนวนทั้งสิ้น 100 คน โดยมีอายุเฉลี่ย อยู่ที่ 41 – 50 ปี และมีระดับการศึกษาอยู่ 3 ระดับ ได้แก่ ระดับน้อยกว่าปริญญาตรี ระดับปริญญาตรี และระดับสูงกว่าปริญญาตรี

1. ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการบริการวิชาการแก่สังคม เรื่อง “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง” คือ ผู้เข้าร่วมโครงการฯ มีความพึงพอใจในประเด็นที่จัดการสัมมนา วิทยากรให้ความรู้ความเข้าใจในประเด็นดังกล่าวได้อย่างครบถ้วน
2. ข้อเสนอแนะจากผู้เข้าร่วมโครงการบริการวิชาการแก่สังคม เรื่อง “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง” คือ แนะนำให้มีการจัดสัมมนาในวันหยุดสุดสัปดาห์ เพิ่มระยะเวลาในการสัมมนา และมีความต้องการให้จัดการสัมมนาในรูปแบบเผชิญหน้าเพื่อให้วิทยากรและผู้เข้าร่วมโครงการฯ มีการสื่อสารโต้ตอบกันมากขึ้น และเพื่อเปิดโอกาสให้แก่บุคคลอื่น ๆ เข้าถึงโครงการได้มากขึ้น
3. สรุปค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานโครงการฯ (แยกตามหมวดค่าใช้จ่าย)
งบประมาณที่ได้รับการจัดสรร
3.1 ค่าตอบแทน 4,900 บาท
3.2 ค่าใช้สอย - บาท
3.3 ค่าวัสดุ - บาท
รวมงบประมาณที่ใช้จริง 4,200 บาท

(ผลการดำเนินงานโครงการฯ ข้อ 1-7 สามารถหาข้อมูลได้จากแบบประเมินโครงการฯหรือแบบสอบถาม)

สรุปผลการดำเนินโครงการฯและข้อเสนอแนะ

ผลการสรุปการดำเนินโครงการบริการวิชาการแก่สังคม เรื่อง “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง” สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมายไม่ว่าจะเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ บริหาร ตุลาการ องค์การอิสระ หน่วยงานภาครัฐ องค์การภาคเอกชน นักธุรกิจ รวมไปถึงประชาชนทั่วไป ได้รับฟังความคิดเห็นสาธารณะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบังคับคดีแพ่ง
2. กลุ่มเป้าหมายสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการสัมมนาไปปรับใช้ในการปฏิบัติในปัจจุบันได้

ปัญหาและอุปสรรค

ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินงานโครงการบริการวิชาการแก่สังคม เรื่อง “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง” สามารถสรุปได้ ดังนี้

เนื่องจากการจัดโครงการบริการวิชาการแก่สังคมในครั้งนี้เป็นการจัดในรูปแบบออนไลน์ จึงทำให้เกิดปัญหาในด้านของเทคนิคด้านการนำเสนอเนื้อหาการสัมมนา อีกทั้งปัญหาการเข้าสู่ระบบเพื่อเข้าร่วมสัมมนาของบุคคลภายนอกที่ไม่สามารถเข้าสู่ระบบได้ หรือเข้าสู่ระบบได้ยากอันเนื่องมาจากรูปแบบของโปรแกรมที่ใช้ในการสัมมนาครั้งนี้ บุคคลภายนอกจึงไม่สามารถเข้าสู่ระบบได้แบบอัตโนมัติ ซึ่งจะต้องมีเจ้าหน้าที่คอยกดตอบรับคำขอ ทำให้ประสานงานได้ไม่ราบรื่นเท่าที่ควร รวมไปถึงเวลาที่จำกัดจึงทำให้เนื้อหาการสัมมนาที่ทางวิทยากรจัดเตรียมมาอาจนำเสนอได้ไม่ครบถ้วน ทำให้ผู้เข้าร่วมสัมมนาอาจได้ความรู้ที่ยังไม่ครบถ้วน

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบฟอร์มสรุปการดำเนินโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ของ มสธ.

ชื่อโครงการ “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง”

ผู้รับผิดชอบโครงการ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ เจริญบุญกุล

1. ความสำคัญของโครงการ

การดำเนินคดีแพ่งตามกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งนั้น ในดวงของผู้เกี่ยวข้องกับความ มีข้อคิดที่น่าสนใจอยู่ประการหนึ่งคือ ขณะคดีหรือไม่ กับผู้เสียหายได้ค่าเสียหายหรือได้เงินคืนหรือไม่ คนละประเด็น และการดำเนินคดีแพ่งหากผู้เสียหายแม้ชนะคดีแต่ไม่ได้ค่าเสียหายหรือไม่ได้เงินคืน เช่นนี้ จะสมดังวัตถุประสงค์ของผู้เสียหายได้อย่างไร ซึ่งการที่ผู้เสียหายเมื่อชนะคดีแล้วจะได้ค่าเสียหายหรือได้ เงินคืนหรือไม่ นั่น “ความสำคัญจึงอยู่ที่การบังคับคดี” ซึ่งบัญญัติไว้ตามภาค 4 ของประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความแพ่ง

แนวความคิดของกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับคดีแพ่ง นอกจากแนวความคิดดั้งเดิมที่ว่า การบังคับคดีทางแพ่ง ตามสภาพบังคับในทางแพ่ง เป็นเรื่องของเอกชนกับเอกชนจะบังคับกัน โดยรัฐเข้ามาบังคับให้แต่จะบังคับ ได้อะไรเท่าใดก็เป็นเรื่องหรือเป็นผลประโยชน์ของเอกชน รัฐไม่เกี่ยวข้อง เมื่อรัฐตัดสินให้แล้วทำให้บังคับกันได้แต่ พอมีการบังคับคดีกันจริงกลับไม่สามารถบังคับคดีได้เนื่องจากลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินให้ยึดหรือไม่มีทรัพย์สิน ให้อายัด รัฐก็ไม่อาจช่วยอะไรได้นั้น เมื่อสภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไปส่งผลให้วิถีการดำเนินชีวิตของผู้คนในสังคม และนิติสัมพันธ์ของสมาชิกในสังคมเปลี่ยนแปลงไป สภาพบังคับทางแพ่ง และการบังคับคดีทางแพ่ง ตามแนวความคิดเดิม ๆ ย่อมไม่สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางสังคม และนิติสัมพันธ์ของสมาชิกในสังคม ด้วยเหตุนี้มีส่วนอย่างมีนัยสำคัญผลักดันให้แนวความคิดของกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับคดีแพ่งมีวิวัฒนาการ หรือมีพัฒนาการ เกิดแนวความคิดใหม่ เพื่อให้สภาพบังคับทางแพ่งและการบังคับคดีทางแพ่งสอดคล้องกับ ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและนิติสัมพันธ์ของสมาชิกในสังคมปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้จึงเป็นบ่อเกิดของกฎหมาย ใหม่ ๆ หลายฉบับที่มีการวางมาตรการบังคับคดีแพ่งและการยึดหรืออายัดทรัพย์สินหรือทรัพย์สินไว้ก่อน โดยที่กฎหมายใหม่ ๆ แต่ละฉบับต่างมีเจตนารมณ์หรือวัตถุประสงค์เฉพาะของตนเอง

แม้บทบัญญัติของการบังคับคดีแพ่ง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งเป็นมาตรการ ทางกฎหมายที่มีมานานแล้ว แต่เมื่อมีการนำไปใช้ในคดีจริง ก็ไม่อาจหลีกเลี่ยงที่จะต้องเกี่ยวพันกับกฎหมาย ฉบับอื่น ๆ ซึ่งได้วางมาตรการทางกฎหมายไว้ให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินหรือทรัพย์สินไว้ก่อนได้ และกฎหมาย แต่ละฉบับต่างมีเจตนารมณ์หรือวัตถุประสงค์เฉพาะที่แตกต่างกัน เช่น กฎหมายฟอกเงิน เป็นต้น ซึ่งการยึดหรืออายัดทรัพย์สินไว้ก่อนพิพาทตามกฎหมายฟอกเงิน แต่กลับกลายเป็นผลทางกฎหมาย มีเหนือเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาในคดีแพ่ง ทำให้กระบวนการของกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับคดีแพ่ง เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันหรือบางกรณีขัดแย้งกันกับกฎหมายฟอกเงิน ก่อให้เกิดเป็นประเด็นทางกฎหมาย เกี่ยวกับการบังคับคดีแพ่ง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

ดังนั้น หากมีการสัมมนาทางวิชาการ “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง” เพื่อให้ความรู้บริการวิชาการ แก่สังคมย่อมเป็นประโยชน์แก่สมาชิกในสังคม และเป็นประโยชน์สาธารณะในสังคมไทย ทั้งฝ่ายนิติบัญญัติ บริหาร ตุลาการ องค์การอิสระ หน่วยงานภาครัฐผู้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย นักวิชาการ องค์การภาคเอกชน นิสิต นักศึกษา นักธุรกิจ และประชาชนคนไทยทุกคน รวมทั้งได้ข้อมูลเชิงวิชาการและความคิดเห็นสาธารณะอันนำไปสู่ การใช้ประโยชน์กับการผลิตหรือปรับปรุงเอกสารการสอนของสาขาวิชานิติศาสตร์ทั้งระดับบัณฑิตศึกษา และระดับปริญญาตรี และได้เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ด้านวิชาการสู่สังคมเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการเรียนการสอน หลายสาขาวิชา และสอดคล้องกับเป้าหมาย (SDGs) ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ประจำปีงบประมาณ 2568

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อบริการวิชาการแก่สังคมเชิงรับฟังความคิดเห็นสาธารณะแก่ผู้เกี่ยวข้องกับการบวนการยุติธรรม ทางแพ่ง ซึ่งเกี่ยวพันทั้งฝ่ายนิติบัญญัติ บริหาร ตุลาการ องค์การอิสระ หน่วยงานภาครัฐผู้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย นักวิชาการ องค์การภาคเอกชน นิสิตนักศึกษา นักธุรกิจ และประชาชนคนไทยทุกคน

2.2 เพื่อให้ได้ข้อมูลมาใช้วิเคราะห์เชิงวิชาการกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับคดีแพ่ง และได้นำความรู้ ไปใช้ในสถานการณ์จริงกับการกระบวนการยุติธรรมทางแพ่ง การจัดองค์กรภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย การขอคุ้มครองชั่วคราวก่อนพิพากษา รวมถึงได้ข้อมูลที่จะนำไปสู่ข้อเสนอแนะการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

2.3 เพื่อสนองนโยบายมหาวิทยาลัยดิจิทัล การจัดสัมมนาจะดำเนินการในรูปแบบแบบออนไลน์ ส่งเสริม การศึกษาทางไกลผ่านสื่อแบบมหาวิทยาลัยดิจิทัล และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การปฏิวัติเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งเป็นการบริหารจัดการทรัพยากรของมหาวิทยาลัยให้ได้ประโยชน์สูงยิ่งขึ้นอย่างยั่งยืน

2.4 เพื่อให้ได้ข้อมูลอันนำไปสู่การใช้ประโยชน์กับการผลิตหรือปรับปรุงเอกสารการสอนของสาขาวิชา นิติศาสตร์ ทั้งระดับบัณฑิตศึกษา และระดับปริญญาตรี และเป็นการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ด้านวิชาการสู่สังคม เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการเรียนการสอนนิติศาสตร์ รวมถึงการจัดองค์กรภาครัฐซึ่งเกี่ยวพันกับรัฐศาสตร์ และรัฐประศาสนศาสตร์ รวมถึงสาขาอื่นที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

3. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย : ฝ่ายนิติบัญญัติ บริหาร ตุลาการ องค์การอิสระ หน่วยงานภาครัฐผู้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย นักวิชาการ องค์การภาคเอกชน นิสิตนักศึกษา นักธุรกิจ และประชาชนคนไทยทุกคน

ปริมาณกลุ่มเป้าหมาย : เฉพาะหน้าและผ่านโซเชียลมีเดีย 50 คน

พื้นที่กลุ่มเป้าหมาย : แบบออนไลน์ด้วย MS TEAM ผ่านเฟซบุ๊กสาขาวิชานิติศาสตร์หรือช่องทางการสื่อสารอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

4. ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงาน

4.1 จัดเตรียมการสัมมนา “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง”

4.1.1 จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่สื่อประชาสัมพันธ์ผ่านเฟซบุ๊กสาขาวิชานิติศาสตร์

4.1.2 ดำเนินการสร้างห้องการสัมมนาผ่านระบบ MS TEAM

4.2 ดำเนินการสัมมนา และจัดทำรายงานทางวิชาการเรื่อง “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง”

4.2.1 ดำเนินงานเสวนาทางวิชาการเรื่อง “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง”

4.2.2 จัดทำรายงานทางวิชาการเรื่อง “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง”

5. ผลการดำเนินงาน (ให้เขียนผลการดำเนินงานตามผลผลิตของโครงการ/เนื้อหาวิชาการ/ความรู้ พร้อมภาพประกอบที่ใช้ในการจัดอบรม/กิจกรรมโดยสังเขป)

5.1 สารเนื้อหาวิชาการ/ความรู้

โครงการสัมมนา ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพียงเฉพาะประเด็นทางกฎหมาย แต่มุ่งเน้นการให้ข้อมูลความจริงหรือข้อเท็จจริง (fact) เกี่ยวกับปัญหาการขอคุ้มครองชั่วคราวก่อนพิพากษา ในประเด็นของวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษาในปัจจุบัน ปัญหาที่เกิดขึ้น และข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว

ประเด็นเกี่ยวกับสัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่งนั้น ในแวดวงของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคดีความมีข้อคิดที่น่าสนใจอยู่ประการหนึ่ง คือ ชนະคดีหรือไม่กับผู้เสียหายได้ค่าเสียหายหรือได้เงินคืนหรือไม่ และการดำเนินคดีแพ่งหากผู้เสียหายแม้ชนะคดีแต่ไม่ได้ค่าเสียหายหรือไม่ได้เงินคืนเช่นนี้ จะสมดังวัตถุประสงค์ของผู้เสียหายได้อย่างไร

โดยมีเนื้อหาสาระประกอบไปด้วย

1. โครงสร้างของวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษตามปวิพ.

1.1 จำเลยขอให้บังคับโจทก์ ตามมาตรา 253 และ 253 ทวิ

1.2 โจทก์ขอให้บังคับจำเลย ตามมาตรา 254 (มาตรา 255 ถึง 258) มาตรา 266 ถึง 269

1.3 คุ้มครองทั้งโจทก์และจำเลย ตามมาตรา 264

1.4 ส่วนเชื่อมต่อการบังคับคดี ตามมาตรา 260

1.5 ส่วนแก้ไขข้อผิดพลาด ตามมาตรา 261 ถึง 263

2. วิธีการบังคับคดี

3. ปัญหาที่เกิดขึ้น

4. คดีล้มละลาย

5.2 ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัด

ผลการดำเนินโครงการบริการวิชาการแก่สังคม เรื่อง “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง” ในด้านต่าง ๆ ปรากฏผลดังนี้

1. การดำเนินการบรรลุผลตามแผน ตามที่โครงการบริการวิชาการแก่สังคม เรื่อง “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง” กำหนดไว้ กล่าวคือ มีผู้เข้าร่วมและรับชมการสัมมนามากกว่าจำนวนที่ได้คาดการณ์ไว้ โครงการสามารถดำเนินการได้ครบตามเป้าหมายที่กำหนดและภายในช่วงเวลาที่กำหนด โดยได้รับความร่วมมือจากคณะทำงาน คณาจารย์สาขาวิชานิติศาสตร์ สาขาวิชารัฐศาสตร์ สำนักการศึกษาต่อเนื่อง สำนักเทคโนโลยีการศึกษา และเลขาธิการของสาขาวิชานิติศาสตร์ เป็นอย่างดี

2. การดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่โครงการได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ เมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นและได้วิเคราะห์ (1) การดำเนินการจากแบบประเมินสอบถามจากผู้เข้าร่วมสัมมนา และ (2) การประเมินจากภาพรวมของการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิทยากรและผู้เข้าร่วมสัมมนา ถือได้ว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้เป็นอย่างดี

ในส่วนวัตถุประสงค์ที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือเพื่อให้ได้ข้อมูลอันนำไปสู่การใช้ประโยชน์กับการผลิตหรือปรับปรุงเอกสารการสอนของสาขาวิชานิติศาสตร์ ทั้งระดับบัณฑิตศึกษา และระดับปริญญาตรี และเป็นการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ด้านวิชาการสู่สังคม เสริมสร้างและพัฒนาการเรียนการสอนนิติศาสตร์ รวมถึงการจัดองค์กรภาครัฐซึ่งเกี่ยวข้องกับรัฐศาสตร์ และรัฐประศาสนศาสตร์ รวมถึงสาขาอื่นที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ในวัตถุประสงค์ข้อนี้มิได้มีการทำแบบประเมินผลเป็นรูปธรรมแต่ใช้การสังเกตจากการจัดกิจกรรมทั้งในส่วนของการมีส่วนร่วมของผู้เข้าร่วมการสัมมนาในระหว่างการสัมมนา

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	รวมทั้งสิ้น	
		เป้าหมาย	ผลการดำเนินการ
ผลผลิต (Output)			
1. เจริญปริมาณ : จำนวนผู้เข้ารับบริการ	100	50	มีผู้เข้าร่วมการสัมมนามากกว่าเป้าหมาย
2. เจริญคุณภาพ : ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้ารับบริการในกระบวนการให้บริการ	90	86	มากกว่าเป้าหมาย
3. เจริญเวลา : ร้อยละของโครงการ/กิจกรรมที่แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนด	100	90	มากกว่าเป้าหมาย
4. เจริญต้นทุน : ต้นทุน/ค่าใช้จ่ายของการให้บริการวิชาการแก่สังคมตามงบประมาณ	บาท	4,200	
ผลลัพธ์ (Outcome)			
1. เจริญปริมาณ : ร้อยละของผู้เข้ารับบริการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์	90	84	มากกว่าเป้าหมาย
2. เจริญคุณภาพ : ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้ารับบริการโครงการวิชาการแก่สังคม	90	86	มากกว่าเป้าหมาย

6. ผู้รับบริการ/หน่วยงาน ได้รับความรู้/ประโยชน์ ดังนี้

6.1 หน่วยงานภาครัฐผู้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย ฝ่ายนิติบัญญัติ บริหาร ตุลาการ

6.2 นิสิตนักศึกษา ประชาชน

6.3 นักวิชาการ นักธุรกิจ

ฝ่ายนิติบัญญัติ บริหาร ตุลาการ องค์การอิสระ หน่วยงานภาครัฐผู้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย

นักวิชาการ องค์การภาคเอกชน นิสิตนักศึกษา นักธุรกิจ และประชาชนคนไทยทุกคน

7. สรุปโดยภาพรวม และความคิดเห็นของผู้รับบริการ

ผู้รับบริการพึงพอใจกับโครงการ “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง” รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้าย แบบประเมินความพึงพอใจ

.....

หมายเหตุ แบบฟอร์มสรุปฯ ข้อ 1-7 จัดทำประมาณ 3-5 หน้า (พร้อมไฟล์แนบ) เพื่อนำขึ้นเว็บไซต์ต่อไป

ภาคผนวก ข

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สาขาวิชานิติศาสตร์ โทร. ๘๓๖๑-๕

ที่ อว (พ) ๐๖๐๒.๑๘/ ๕๕๕

วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุมัติจัดโครงการบริการวิชาการแก่สังคม โครงการ “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง”

เรียน รองอธิการบดีฝ่ายการศึกษา สนับสนุนการเรียนรู้ และวิจัย (ผ่านประธานกรรมการประจำสาขาวิชานิติศาสตร์)

ตามที่ สาขาวิชานิติศาสตร์ได้รับอนุมัติให้จัดโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๘ โครงการ “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง” ในวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๘ นั้น

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย สาขาวิชานิติศาสตร์ ขออนุมัติดำเนินโครงการสัมมนา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. ขออนุมัติจัดโครงการ “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง” ในวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๘
๒. ขออนุมัติแต่งตั้งวิทยากรการสัมมนา จำนวน ๔ ราย ดังนี้
 - ๑) ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ เขียวจรรยากุล
 - ๒) รองศาสตราจารย์ ดร.ธโรธร ตูทองคำ
 - ๓) อาจารย์ภรมาภา อุดมวัฒน์ทวี
 - ๔) อาจารย์ณชนก บุญสิทธิ์

โดยค่าใช้จ่ายในการจัดโครงการบริการวิชาการแก่สังคมดังกล่าวเบิกจ่ายจาก งบประมาณเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๘ ผลผลิต ข๑.๒.๑(๐)-๑.๑/๑๕๐๒๑ การบริหารงานบริการทางวิชาการ แก่สังคมงบรายจ่ายอื่น รหัส ๕๕๐๓๔๘ ค่าใช้จ่ายสำหรับรายจ่ายอื่น สำนักการศึกษาต่อเนื่อง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติด้วย จักขอบคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ เขียวจรรยากุล)

ผู้รับผิดชอบโครงการ

อนุมัติ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กิตติพงษ์ เกียรติวัชรชัย)

รักษาการแทนรองอธิการบดีฝ่ายการเงินและทรัพย์สิน
รักษาการแทนประธานกรรมการประจำสาขาวิชานิติศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.นราธิป ศรีรวม)

รักษาการแทนรองอธิการบดี

ฝ่ายการศึกษา สนับสนุนการเรียนรู้ และวิจัย

25 มิ.ย. 2568

แบบคำขอโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

(แบบให้เปล่า)

๑. ชื่อโครงการ “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง”

“Seminar on civil enforcement issues”

๒. เป้าหมายสอดคล้องกับยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย (โปรดระบุได้มากกว่า ๑ ข้อ)

- ☒ วิชาชีพเชิงบูรณาการที่ตอบสนองต่อการพัฒนาชุมชน สังคมและประเทศชาติให้เข้มแข็ง
- ☒ วิชาชีพที่บูรณาการกับการเรียนการสอนต่อการพัฒนาชุมชน สังคม
- ☒ วิชาชีพที่ก่อให้เกิดความยั่งยืนในการดำเนินงานจากการได้รับการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย
- ☒ วิชาชีพที่ส่งเสริมให้เกิดชุมชนสังคมแห่งการเรียนรู้และสังคมฐานความรู้
- ☐ โครงการสอดคล้องกับการจัดอันดับมหาวิทยาลัยสีเขียวโลก “UI Green Metric World University Ranking”

๓. เป้าหมายสอดคล้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) (โปรดระบุกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับโครงการที่ดำเนินการ)

- ☒ เป้าหมายที่ ๔ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- ☒ เป้าหมายที่ ๖ : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน
- ☒ เป้าหมายที่ ๗ : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา
- ☒ เป้าหมายที่ ๑๗ : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๔. ผู้รับผิดชอบโครงการ สมศักดิ์ เขียรจรรยากุล สังกัด นิติศาสตร์

เบอร์โทรศัพท์ ๐๘๑ ๓๙๔ ๔๙๘๖ E-mail thaibangthai@gmail.com

รายนามคณะทำงาน	สังกัด	ประธานคณะทำงาน
๑. ผศ. สมศักดิ์ เขียรจรรยากุล	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะทำงาน
๒. ศ. ดร. สราวุธ ปิตยาศักดิ์	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะทำงาน
๓. รศ. ดร. ธโสธร ตูทองคำ	สาขาวิชารัฐศาสตร์	คณะทำงาน
๔. รศ. ดร. กฤติญา เกิดลาภผล	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะทำงาน
๕. รศ. ดร. ปวีณี ไพรทอง	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะทำงาน
๖. รศ. ดร. วราภรณ์ วนาพิทักษ์	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะทำงาน
๗. รศ. อาจารย์ มีอินทร์เกิด มีสิทธิ์	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะทำงาน
๘. ผศ. ดร. อัครเดช มโนลิหกุล	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะทำงาน
๙. ผศ. ดร. พงศ์จิรา เชิดชู	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะทำงาน
๑๐. ผศ. ดร. วรณวิภา เมืองถ้ำ	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะทำงาน
๑๑. ผศ. ดร. วิวิธ วงศ์ทิพย์	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะทำงาน
๑๒. ผศ. ดร. ปุณณดาพัชร วัฒนคุณารักษ์	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะทำงาน
๑๓. ผศ. ดร. สิริกานต์ อยู่เรือง	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะทำงาน
๑๔. ผศ. ดร. สุพัตรา แผนวิจิต	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะทำงาน
๑๕. อ. พิมพ์ภััสสร ณ นคร	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะทำงาน
๑๖. อ. ภรมาภา อุดมวัฒน์ทวี	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะทำงาน
๑๗. นางสาวลลิตา วุฒิกกร	หน่วยเลขานุการกิจ	คณะทำงาน

๑๘. นางสาวสุจิตรา พุ่มไสว	หน่วยเลขานุการกิจ	คณะทำงาน
๑๙. นางสาวทิพวรรณ ประเสริฐทรัพย์	หน่วยเลขานุการกิจ	คณะทำงาน
๒๐. นางทิพรัตน์ วงศ์พรหม จิตรีถิ่น	หน่วยเลขานุการกิจ	คณะทำงาน
๒๑. นางสาวอนัญญา จำปาเกนันท	หน่วยเลขานุการกิจ	คณะทำงาน
๒๒. นางสาวจิตตินันท์ สวดมาลัย	หน่วยเลขานุการกิจ	คณะทำงาน
๒๓. นางสาวปณิรณ สังข์เจริญ	หน่วยเลขานุการกิจ	คณะทำงาน
๒๔. นางสาวสุธิดา พุ่มช้าง	หน่วยเลขานุการกิจ	เลขานุการโครงการ

๕. หลักการและเหตุผล

การดำเนินคดีแพ่งตามกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งนั้น ในแวดวงของผู้เกี่ยวข้องกับความมีข้อคิดที่นำเสนออยู่ประการหนึ่งคือ ชนคดีหรือไม่ กับผู้เสียหายได้ค่าเสียหายหรือได้เงินคืนหรือไม่ คนละประเด็น และการดำเนินคดีแพ่งหากผู้เสียหายแม้ชนะคดีแต่ไม่ได้ค่าเสียหายหรือไม่ได้เงินคืน เช่นนี้ จะสมดังวัตถุประสงค์ของผู้เสียหายได้อย่างไร ซึ่งการที่ผู้เสียหายเมื่อชนะคดีแล้วจะได้ค่าเสียหายหรือได้เงินคืนหรือไม่นั้น “ความสำคัญจึงอยู่ที่การบังคับคดี” ซึ่งบัญญัติไว้ตามภาค ๔ ของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

แนวความคิดของกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับคดีแพ่ง นอกจากแนวความคิดดั้งเดิมที่ว่า การบังคับคดีทางแพ่งตามสภาพบังคับในทางแพ่ง เป็นเรื่องของเอกชนกับเอกชนจะบังคับกัน โดยรัฐเข้ามาบังคับให้ แต่จะบังคับได้ อะไรเท่าใดก็เป็นเรื่องหรือเป็นผลประโยชน์ของเอกชน รัฐไม่เกี่ยวข้อง เมื่อรัฐตัดสินให้แล้วทำให้บังคับกันได้แต่พอมีการบังคับคดีกันจริงกลับไม่สามารถบังคับคดีได้เนื่องจากลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินให้ยึดหรือไม่มีทรัพย์สินให้อายัด รัฐก็ไม่อาจช่วยอะไรได้นั้น เมื่อสภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไปส่งผลให้วิถีการดำเนินชีวิตของผู้คนในสังคมและนิติสัมพันธ์ของสมาชิกในสังคมเปลี่ยนแปลงไป สภาพบังคับทางแพ่งและการบังคับคดีทางแพ่งตามแนวความคิดเดิม ๆ ย่อมไม่สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและนิติสัมพันธ์ของสมาชิกในสังคม ด้วยเหตุนี้มีส่วนอย่างมีนัยสำคัญ ผลักดันให้แนวความคิดของกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับคดีแพ่งมีวิวัฒนาการหรือมีพัฒนาการ เกิดแนวความคิดใหม่ เพื่อให้สภาพบังคับทางแพ่งและการบังคับคดีทางแพ่งสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและนิติสัมพันธ์ของสมาชิกในสังคมปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้จึงเป็นบ่อเกิดของกฎหมายใหม่ ๆ หลายฉบับที่มีการวางมาตรการบังคับคดีแพ่ง และการยึดหรืออายัดทรัพย์สินหรือทรัพย์สินไว้ก่อน โดยที่กฎหมายใหม่ ๆ แต่ละฉบับต่างมีเจตนารมณ์หรือวัตถุประสงค์เฉพาะของตนเอง

แม้บทบัญญัติของการบังคับคดีแพ่ง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งเป็นมาตรการทางกฎหมายที่มีมานานแล้ว แต่เมื่อมีการนำไปใช้ในคดีจริง ก็ไม่อาจหลีกเลี่ยงที่จะต้องเกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับอื่น ๆ ซึ่งได้วางมาตรการทางกฎหมายไว้ให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินหรือทรัพย์สินไว้ก่อนได้ และกฎหมายแต่ละฉบับต่างมีเจตนารมณ์หรือวัตถุประสงค์เฉพาะที่แตกต่างกัน เช่น กฎหมายพอกเงิน เป็นต้น ซึ่งการยึดหรืออายัดทรัพย์สินไว้ก่อนพิพากษาตามกฎหมายพอกเงิน แต่กลับกลายเป็นผลทางกฎหมายมีเหนือเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาในคดีแพ่ง ทำให้กระบวนการของกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับคดีแพ่งเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันหรือบางกรณีขัดแย้งกันกับกฎหมายพอกเงิน ก่อให้เกิดเป็นประเด็นทางกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับคดีแพ่ง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

ดังนั้น หากมีการสัมมนาทางวิชาการ “การขอคุ้มครองชั่วคราวก่อนพิพากษา” เพื่อให้ความรู้บริการวิชาการ แก่สังคมย่อมเป็นประโยชน์แก่สมาชิกในสังคม และเป็นประโยชน์สาธารณะในสังคมไทย ทั้งฝ่ายนิติบัญญัติ บริหาร ตุลาการ องค์กรอิสระ หน่วยงานภาครัฐผู้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย นักวิชาการ องค์กรภาคเอกชน นิสิต นักศึกษา นักธุรกิจ และประชาชนคนไทยทุกคน รวมทั้งได้ข้อมูลเชิงวิชาการและความคิดเห็นสาธารณะอันนำไปสู่การใช้ประโยชน์กับการผลิตหรือปรับปรุงเอกสารการสอนของสาขาวิชานิติศาสตร์ ทั้งระดับบัณฑิตศึกษา และระดับ

ปริญญาตรี และได้เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ด้านวิชาการสู่สังคม เสริมสร้างและพัฒนาการเรียนการสอนหลายสาขาวิชา และสอดคล้องกับเป้าหมาย (SDGs) ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๘

๖. วัตถุประสงค์

๖.๑ เพื่อบริการวิชาการแก่สังคมเชิงรับฟังความคิดเห็นสาธารณะแก่ผู้เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางแพ่ง ซึ่งเกี่ยวพันทั้งฝ่ายนิติบัญญัติ บริหาร ตุลาการ องค์การอิสระ หน่วยงานภาครัฐผู้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย นักวิชาการ องค์การภาคเอกชน นิสิตนักศึกษา นักธุรกิจ และประชาชนคนไทยทุกคน

๖.๒ เพื่อให้ได้ข้อมูลมาใช้วิเคราะห์เชิงวิชาการกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับคดีแพ่ง และได้นำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงกับกระบวนการยุติธรรมทางแพ่ง การจัดองค์กรภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายการขอคุ้มครองชั่วคราวก่อนพิพากษา รวมถึงได้ข้อมูลที่จะนำไปสู่ข้อเสนอแนะการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

๖.๓ เพื่อสนองนโยบายมหาวิทยาลัยดิจิทัล การจัดสัมมนาจะดำเนินการในรูปแบบแบบออนไลน์ ส่งเสริมการศึกษาทางไกลผ่านสื่อแบบมหาวิทยาลัยดิจิทัล และสอดคล้องกับยุคสมัยการปฏิวัติเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งเป็นการบริหารจัดการทรัพยากรของมหาวิทยาลัยให้ได้ประโยชน์สูงยิ่งขึ้นอย่างยั่งยืน

๖.๔ เพื่อให้ได้ข้อมูลอันนำไปสู่การใช้ประโยชน์กับการผลิตหรือปรับปรุงเอกสารการสอนของสาขาวิชานิติศาสตร์ ทั้งระดับบัณฑิตศึกษา และระดับปริญญาตรี และเป็นการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ด้านวิชาการสู่สังคม เสริมสร้างและพัฒนาการเรียนการสอนนิติศาสตร์ รวมถึงการจัดองค์กรภาครัฐซึ่งเกี่ยวข้องกับรัฐศาสตร์ และรัฐประศาสนศาสตร์ รวมถึงสาขาอื่นที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

๗. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย : ฝ่ายนิติบัญญัติ บริหาร ตุลาการ องค์การอิสระ หน่วยงานภาครัฐผู้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย นักวิชาการ องค์การภาคเอกชน นิสิตนักศึกษา นักธุรกิจ และประชาชนคนไทยทุกคน

ปริมาณกลุ่มเป้าหมาย : เฉพาะหน้าและผ่านโซเชียลมีเดีย ๕๐ คน

พื้นที่กลุ่มเป้าหมาย : แบบออนไลน์ด้วย MS TEAM ผ่านเฟซบุ๊กสาขาวิชานิติศาสตร์หรือช่องทางการสื่อสารอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

อื่นๆ ระบุ แวดวงวิชาการ

๘. สถานที่ให้บริการวิชาการ MS TEAM โซเชียลมีเดีย

๙. ระยะเวลาโครงการ เริ่มต้นปี พ.ศ. ๒๕๖๗ สิ้นสุดปี พ.ศ. ๒๕๖๘ (ไม่ควรเกิน ๑ ปี)

๑๐. เป้าหมายผลผลิต และตัวชี้วัด

ผลผลิต / ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘			
		ไตรมาสที่ ๑ (ต.ค.-ธ.ค.)	ไตรมาสที่ ๒ (ม.ค. - มี.ค.)	ไตรมาสที่ ๓ (เม.ย. - มิ.ย.)	ไตรมาสที่ ๔ (ก.ค. - ก.ย.)
ผลผลิตที่ ๑: “สัมมนาปัญหาการขอคุ้มครองชั่วคราวก่อนพิพากษา”				<----->	
ตัวชี้วัด					
เชิงปริมาณ :					
๑.					
๒.					

๓. เชิงคุณภาพ : ๑. ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้ารับ บริการ ๒. ร้อยละผู้เข้ารับบริการนำความรู้ไปใช้ เชิงเวลา : ๑. ๒. ๓. เชิงต้นทุน : ๑. ๒. ๓.	ร้อยละ ๘๐ ร้อยละ ๘๐				
---	------------------------------	--	--	--	--

๑๑. แผนการดำเนินงาน

ผลผลิต / กิจกรรม	หน่วยนับ	แผนการดำเนินกิจกรรม			
		ไตรมาสที่ ๑ (ต.ค.-ธ.ค.)	ไตรมาสที่ ๒ (ม.ค. - มี.ค.)	ไตรมาสที่ ๓ (เม.ย. - มิ.ย.)	ไตรมาสที่ ๔ (ก.ค. - ก.ย.)
ผลผลิตที่ ๑: จัดเตรียมงานสัมมนา “สัมมนาปัญหาการขอคุ้มครองชั่วคราว ก่อนพิพากษา”				<----->	
กิจกรรม จัดเตรียมงานสัมมนา					
๑ ประชุมคณะทำงาน จัดเตรียมเอกสาร ประกอบการสัมมนา สื่ออิเล็กทรอนิกส์ วัสดุอุปกรณ์				<----->	
๒ จัดเตรียมเชิญประธานกล่าวเปิดการ สัมมนา วิทยากร และประสานงานผู้เข้า รับฟังการสัมมนา				<----->	
ผลผลิตที่ ๒: ดำเนินการสัมมนา และ จัดทำรายงานการสัมมนาทางวิชาการเรื่อง “สัมมนาปัญหาการขอคุ้มครองชั่วคราว ก่อนพิพากษา”				<----->	
กิจกรรม ดำเนินงานเสวนา					
๑ ดำเนินงานสัมมนาทางวิชาการเรื่อง “สัมมนาปัญหาการขอคุ้มครองชั่วคราว ก่อนพิพากษา”				<----->	
๒ จัดทำรายงานการสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง “สัมมนาปัญหาการขอคุ้มครอง ชั่วคราวก่อนพิพากษา”				<----->	

๑๒.งบประมาณเงินอุดหนุน

หน่วย : บาท

ลำดับ ที่	รายการค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	งบประมาณที่ พิจารณาตาม ระเบียบเงินรายได้ (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2545 (บาท)	เหตุผล	หมายเหตุ
	ค่าตอบแทน	๔,๙๐๐.๐๐		
๑	ค่าตอบแทนวิทยากรอภิปราย (ภายใน) (๓๐๐ บาท X ๑ วัน X ๓ คน X ๓ ชั่วโมง) นิติฯ รัฐศาสตร์	๒,๗๐๐.๐๐		ตามเกณฑ์ การให้บริการ ผู้เข้าร่วมต้อง มีจำนวน ๔๐ คนขึ้นไป
๒	ค่าตอบแทนวิทยากรอภิปราย (ภายนอก) (๕๐๐ บาท X ๑ วัน X ๒ คน X ๓ ชั่วโมง)	๑,๕๐๐.๐๐		
๓	ค่าล่วงเวลาเจ้าหน้าที่กองกลางปฏิบัติงานนอกเวลา ราชการ (๓๕๐ บาท X ๒ วัน X ๓ คน) วันหยุด (นิติฯ)	๗๐๐.๐๐		
๔				
	ค่าใช้สอย			
๕	ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม (๔๐ บาท X ๑ มื้อ X ๖๐ คน)		วิเคราะห์ตามจำนวนผู้เข้า อบรม วิทยากร และ เจ้าหน้าที่	
๖	ค่าสถานที่ในการจัดประชุม (๑,๒๐๐ บาท X ๑ วัน)			
๗	ค่าพาหนะเหมาจ่ายเดินทางของวิทยากร (ภายนอก) (๕๐๐ บาท X ๑ วัน X ๒ คน)			
	ค่าวัสดุ			
๑๓	ค่าจัดทำเอกสารสื่อประกอบการฝึกอบรม (๕๐ ชุด X ๕๐ บาท)			
	รวม	๔,๙๐๐.๐๐		

*หมายเหตุ งบประมาณทุกรายการสามารถถัวเฉลี่ยได้

๑๓. แผนการเบิกจ่ายเงิน

งวดที่	ภาระงานที่ต้องส่ง	จำนวน (บาท)
๑	วันสัมมนาดำเนินการสัมมนาทางวิชาการเรื่อง “สัมมนาปัญหาการขอคุ้มครองชั่วคราวก่อนพิพากษา”	๔,๙๐๐.๐๐
รวมทั้งสิ้น		๔,๙๐๐.๐๐

๑๔. ผลลัพธ์ / ผลกระทบของการดำเนินโครงการ

ผลที่ตามมาจากการดำเนินงานโครงการสัมมนาทางวิชาการ “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง” เพื่อให้ความรู้บริการวิชาการแก่สังคมย่อมเป็นประโยชน์แก่สมาชิกในสังคม และเป็นประโยชน์สาธารณะในสังคมไทย ทั้งฝ่ายนิติบัญญัติ บริหาร ตุลาการ องค์การอิสระ หน่วยงานภาครัฐผู้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย นักวิชาการ องค์กรภาคเอกชน นิสิตนักศึกษา นักธุรกิจ และประชาชนคนไทยทุกคน รวมทั้งได้ข้อมูลเชิงวิชาการและความคิดเห็นสาธารณะอันนำไปสู่การใช้ประโยชน์กับการผลิตหรือปรับปรุงเอกสารการสอนของสาขาวิชานิติศาสตร์ ทั้งระดับบัณฑิตศึกษา และระดับปริญญาตรี และได้เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ด้านวิชาการสู่สังคม เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการเรียนการสอนหลายสาขาวิชา และสอดคล้องกับเป้าหมาย (SDGs) ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๘ การจัดบริการสาธารณะด้านการศึกษามีศักยภาพสอดคล้องกับยุคปฏิวัติเทคโนโลยีสารสนเทศส่งเสริมการศึกษาทางไกลผ่านสื่อแบบมหาวิทยาลัยดิจิทัล และอย่างยิ่งยืนจากการที่สาธารณะได้รับบริการวิชาการแก่สังคมเชิงรับฟังความคิดเห็นสาธารณะซึ่งจัดโดยมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช และได้ข้อมูลมาใช้วิเคราะห์เชิงวิชาการ อันนำไปสู่การใช้ประโยชน์กับการผลิตหรือปรับปรุงเอกสารการสอนของสาขาวิชานิติศาสตร์ ทั้งระดับบัณฑิตศึกษา และระดับปริญญาตรี รวมถึงการจัดองค์การภาครัฐซึ่งเกี่ยวข้องกับรัฐศาสตร์ และรัฐประศาสนศาสตร์ รวมถึงสาขาอื่นที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช และส่งผลกระทบต่อถึงมิติทางสังคม กฎหมาย เศรษฐกิจ กระบวนการยุติธรรม บูรณาการกับการเรียนการสอนสาขาวิชานิติศาสตร์ต่อการพัฒนาชุมชน สังคม และประเทศ

๑๕. กรณีโครงการที่มุ่งตอบสนองด้านการเรียนการสอนในชุดวิชา ให้ระบุด้วยว่าเป็นชุดวิชาใด

รหัสชุดวิชา ๔๑๓๑๗ ชื่อชุดวิชา กฎหมายเกี่ยวกับการบังคับคดีและกฎหมายล้มละลาย และชุดวิชา ๔๑๓๔๒ กฎหมายวิธีสบัญญัติ๒ รวมถึงชุดวิชาที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมของสาขาวิชาต่าง ๆ

๑๖. การรายงานผลการดำเนินงาน และการใช้จ่ายเงิน ให้รายงานตามแบบฟอร์มและระยะเวลาที่สำนักการศึกษา
ต่อเนื่องกำหนด พร้อมจัดทำคลิป VDO การจัดกิจกรรมโครงการ ความยาวไม่เกิน ๓ นาที และเอกสารสรุป
ประเด็นสำคัญของโครงการ

๑๗. โครงการ “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง”

ผ่านความเห็นชอบจาก
ครั้งที่ วันที่

*หมายเหตุ แนบกำหนดการฝึกอบรม / สัมมนา มาด้วย

สัญญารับทุน โครงการบริการวิชาการแก่สังคม งบประมาณเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย
โครงการ “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง”

ประจำปีงบประมาณ 2568

สัญญาเลขที่ 23 /2568

หนังสือสัญญานี้ได้ทำเมื่อวันที่ 30 มกราคม 2568 ณ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ระหว่าง
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนมพัทธ์ สมิตานนท์ กรรมการสภามหาวิทยาลัย
รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “ผู้ให้ทุน” ฝ่ายหนึ่ง กับ
ผู้ดำเนินการโครงการบริการวิชาการแก่สังคม โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ เจริญบุญกุล ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
เลขประจำตัวประชาชน 3 - 1 0 0 4 - 0 0 2 9 2 - 8 1 - 9 อายุ 58 ปี

สังกัดสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

อยู่บ้านเลขที่ 31/41 แขวงศาลาธรรมสพน์ เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร ตามหนังสือมอบอำนาจ (ถ้ามี) ลงวันที่ ...-...
ต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “ผู้รับทุน” อีกฝ่ายหนึ่ง ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงทำสัญญาดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ผู้ให้ทุนตกลงให้ทุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ให้แก่ผู้รับทุน ตามประกาศมหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช งบประมาณเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย จำนวน 4,900 บาท (สี่พันเก้าร้อยบาทถ้วน) เพื่อดำเนินโครงการ
บริการวิชาการแก่สังคม งบประมาณเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 โดยมีระยะเวลา
ดำเนินการของโครงการ 8 เดือน นับตั้งแต่วันที่ 30 มกราคม พ.ศ.2568 ถึง วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2568
ตามรายละเอียดต่อท้ายสัญญานี้ และให้ถือรายละเอียดต่อท้ายสัญญานี้เป็นส่วนหนึ่งของสัญญานี้ด้วย

ข้อ 2 ผู้รับทุนยินยอมปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ มติ คำสั่ง หลักเกณฑ์ หรือแนวปฏิบัติใด ๆ ของผู้ให้ทุน
ซึ่งมีอยู่ ณ วันทำสัญญานี้ และที่จะมีขึ้นในอนาคต โดยให้ถือว่าข้อบังคับ ระเบียบ มติ คำสั่ง หลักเกณฑ์ หรือแนวปฏิบัติ
ดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของข้อตกลงทำสัญญานี้

ข้อ 3 ผู้รับทุนจะดำเนินโครงการตามระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติจากผู้ให้ทุน และผู้ให้ทุนสงวนสิทธิที่จะเปลี่ยนแปลง
ได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ 4 ผู้รับทุนจะต้องส่งรายงานผลการดำเนินงานฉบับสมบูรณ์ของโครงการเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตาม
ระยะเวลาที่กำหนดต่อท้ายสัญญานี้ หรือภายในระยะเวลาที่ผู้ให้ทุนกำหนด

ข้อ 5 ในกรณีที่ผู้รับทุนประพฤติผิดสัญญาข้อ 1 หรือข้อ 2 หรือข้อ 3 หรือกรณีที่ผู้ให้ทุนพิจารณาเห็นว่ามีความ
จำเป็นในทางราชการที่จะให้ผู้รับทุนยกเลิกโครงการ ผู้รับทุนจะต้องยุติโครงการทันที

ความเสียหายใดๆ อันเนื่องมาจากการที่ผู้รับทุนไม่ปฏิบัติตามวรรคก่อน ผู้รับทุนยินยอมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายคืนภายใน
ระยะเวลาที่ผู้ให้ทุนกำหนด เว้นแต่กรณีเกิดจากฝ่ายผู้ให้ทุน

ข้อ 6 ในกรณีที่ผู้รับทุนต้องขอใช้เงินคืนให้แก่ผู้ให้ทุน แต่มิได้ขอใช้เงินภายในระยะเวลาที่ผู้ให้ทุนกำหนด ผู้รับทุนยินยอมให้ผู้ให้ทุนหักเงินเดือนหรือเงินได้อื่น ๆ ที่ได้รับจากทางราชการ เพื่อขอใช้เงินทุนคืนให้แก่ผู้รับทุนตามจำนวนเงินที่ได้รับจากผู้ให้ทุนหรือตามจำนวนเงินที่ผู้ให้ทุนกำหนด

สัญญานี้ทำขึ้น 2 ฉบับ คู่สัญญาทั้ง 2 ฝ่ายได้อ่าน และเข้าใจข้อความในสัญญานี้โดยตลอดแล้วเห็นว่าถูกต้องตรงตามความประสงค์ทุกประการ

จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน ผู้ให้ทุนถือไว้ 1 ฉบับโดยเก็บไว้ที่กองคลัง และผู้รับทุนถือไว้ 1 ฉบับ

(ลงนาม) พณพัฑ ผู้ให้ทุน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พณพัฑ สมิตานนท์)

กรรมการสภามหาวิทยาลัย

รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

(ลงนาม) [ลายเซ็น] ผู้รับทุน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ เขียรจรรยากุล)

(ลงนาม) สุธิดา พุ่มช้าง พยาน
(นางสาวสุธิดา พุ่มช้าง)

(ลงนาม) [ลายเซ็น] พยาน
(นางสาวอนัญญา จำปากะนันท์)

คำสั่งมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ที่ ๖๘๙/๒๕๖๘

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการโครงการบริการวิชาการแก่สังคม โครงการ “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง”

ตามที่ มหาวิทยาลัยได้อนุมัติให้ดำเนินการจัดทำโครงการบริการวิชาการแก่สังคม เรื่อง “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง” และได้จัดทำสัญญารับทุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม งบประมาณเงินรายได้ มหาวิทยาลัย สัญญาเลขที่ ๒๓/๒๕๖๘ โดยกำหนดวันจัดทำโครงการบริการวิชาการแก่สังคม เรื่อง “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง” ในวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๘ ดังทราบแล้วนั้น

เพื่อให้การดำเนินการจัดทำโครงการบริการวิชาการแก่สังคม เรื่อง “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง” เป็นไปด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. ๒๕๒๑ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการโครงการบริการวิชาการแก่สังคม เรื่อง “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง” ของมหาวิทยาลัย จำนวน ๒๔ ราย ดังต่อไปนี้

๑. ผศ. สมศักดิ์ เขียวจรรยากุล	สาขาวิชานิติศาสตร์	ประธานคณะกรรมการ
๒. ศ. ดร. สราวุธ ปิตียาศักดิ์	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะกรรมการ
๓. รศ. ดร. ธโสธร ตูทองคำ	สาขาวิชารัฐศาสตร์	คณะกรรมการ
๔. รศ. ดร. กฤติญา เกิดลาภผล	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะกรรมการ
๕. รศ. ดร. ปวีณ์ ไพระทอง	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะกรรมการ
๖. รศ. ดร. วราภรณ์ วนาพิทักษ์	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะกรรมการ
๗. รศ. อาจารย์ มีอินทร์เกิด มีสิทธิ์	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะกรรมการ
๘. ผศ. ดร. อัครเดช มโนลีหกุล	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะกรรมการ
๙. ผศ. ดร. พงศ์จิรา เขตชู	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะกรรมการ
๑๐. ผศ. ดร. วรรณวิภา เมืองถ้ำ	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะกรรมการ
๑๑. ผศ. ดร. วิวิธ วงศ์ทิพย์	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะกรรมการ
๑๒. ผศ. ดร. ปุณณดาพัชร วัฒนคุณารักษ์	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะกรรมการ
๑๓. ผศ. ดร. สิริกานต์ อยู่เรือง	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะกรรมการ
๑๔. ผศ. ดร. สุพัตรา แผนวิจิต	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะกรรมการ
๑๕. อ. พิมพ์ภัสสร ณ นคร	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะกรรมการ
๑๖. อ. ภรมาภา อุดมวัฒน์ทวี	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะกรรมการ
๑๗. นางสาวลลิตา วุฒิกกร	หน่วยเลขานุการกิจ	คณะกรรมการ
๑๘. นางสาวสุจิตรา พุ่มไสว	หน่วยเลขานุการกิจ	คณะกรรมการ
๑๙. นางสาวทิพวรรณ ประเสริฐทรัพย์	หน่วยเลขานุการกิจ	คณะกรรมการ
๒๐. นางทิพรัตน์ วงศ์พรหม จิตริธิน	หน่วยเลขานุการกิจ	คณะกรรมการ

๒๑. นางสาวอนัญญา จำปาเกษนันท์	หน่วยเลขานุการกิจ	คณะทำงาน
๒๒. นางสาวจิตตินันท์ สวดมาลัย	หน่วยเลขานุการกิจ	คณะทำงาน
๒๓. นางสาวปณิรุณ สังข์เจริญ	หน่วยเลขานุการกิจ	คณะทำงาน
๒๔. นางสาวสุธิดา พุ่มช้าง	หน่วยเลขานุการกิจ	เลขานุการคณะทำงาน

โดยมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. เพื่อจัดและเผยแพร่วิชาการแก่สังคม เรื่อง “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง” กับนักศึกษาหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง และประชาชนทั่วไป

๒. เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนทางด้านวิชาการกับคณาจารย์จากภายในมหาวิทยาลัย และวิทยากรภายนอกมหาวิทยาลัย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

พ.ศ. ๒๕๖๘

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนมพัทธ์ สมิตานนท์)
กรรมการสภามหาวิทยาลัย
รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ด่วนที่สุด

ที่ อว ๐๖๐๒.๑๘/ ๙๐๓

สาขาวิชานิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตให้ข้าราชการเป็นวิทยากร

เรียน ประธานศาลอุทธรณ์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กำหนดการสัมมนา จำนวน ๑ ชุด
๒. แบบตอบรับการเข้าร่วมโครงการ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำหนดจัดโครงการบริการสังคม เรื่อง “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง” ในวันพุธที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๘ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๖.๓๐ นาฬิกา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อบริการวิชาการแก่สังคมแก่หน่วยงานภาครัฐผู้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย นักกฎหมาย และนิสิตนักศึกษา

ในการนี้ สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช จึงขออนุญาตให้อาจารย์ณชนก บุญสิทธิ์ ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ไปเป็นวิทยากรในโครงการบริการวิชาการแก่สังคม เรื่อง “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง” ในวันพุธที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๘ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๖.๓๐ นาฬิกา ในรูปแบบออนไลน์ รายละเอียดดังเอกสารแนบ ทั้งนี้ สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช มอบหมายให้ นางสาวสุธิดา พุ่มช้าง หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖๒-๑๕๑-๙๑๔๒ เป็นผู้ประสานงาน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้อาจารย์ณชนก บุญสิทธิ์ ไปเป็นวิทยากรตามวัน เวลา และสถานที่ ดังกล่าว และกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กิตติพงษ์ เกียรติวัชรชัย)

รักษาการแทนรองอธิการบดีฝ่ายการเงินและทรัพย์สิน
รักษาการแทนประธานกรรมการประจำสาขาวิชานิติศาสตร์

บันทึกข้อความ

สาขาวิชา	รัฐศาสตร์
รับที่	๑๕๓๖
วันที่	๒๕ มิ.ย. ๒๕๖๘
เวลา	๓.๐๐ น.

ส่วนราชการ สาขาวิชานิติศาสตร์ โทร.๘๓๖๑-๕

ที่ อว (พ) ๐๖๐๒.๑๘/ ๕๕๕

วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตบุคลากรในสังกัดเป็นคณะทำงานและวิทยากร โครงการบริการวิชาการแก่สังคม
เรื่อง “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง”

๑ เรียน ประธานกรรมการประจำสาขาวิชารัฐศาสตร์ (ผ่านประธานกรรมการประจำสาขาวิชานิติศาสตร์)

ด้วยสำนักการศึกษาต่อเนื่องได้อนุมัติโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ของสาขาวิชานิติศาสตร์ เรื่อง “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ซึ่งจะดำเนินงานสัมมนาในวันพุธที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๖.๓๐ น. ในรูปแบบออนไลน์ นั้น

ในการนี้ สาขาวิชานิติศาสตร์พิจารณาแล้วเห็นว่า รองศาสตราจารย์ ดร.ธโรธร ตูทองคำ บุคลากรในสาขาวิชารัฐศาสตร์ เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการดำเนินงานจัดสัมมนาโครงการนี้ สาขาวิชานิติศาสตร์จึงใคร่ขออนุญาตให้รองศาสตราจารย์ ดร.ธโรธร ตูทองคำ เป็นคณะทำงานและวิทยากร โครงการบริการวิชาการแก่สังคม เรื่อง “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง”

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ จักขอบคุณยิ่ง

๒ เรียน ประธานกรรมการประจำสาขาวิชารัฐศาสตร์

☒ เพื่อโปรดพิจารณา

☐ เพื่อโปรดทราบ

๙๗ พ.ว.๐๖๐๒ พ.จก

๖๕๖๖
๓๓.๖๖

เห็นชอบ

๒๖ มิ.ย. ๖๘

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ เจริญบุญกุล)
หัวหน้าโครงการบริการวิชาการแก่สังคม
เรื่อง “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง”

(รองศาสตราจารย์ ดร.กิตติพงษ์ เกียรติวัชรชัย)

รักษาการแทนรองอธิการบดีฝ่ายการเงินและทรัพย์สิน
รักษาการแทนประธานกรรมการประจำสาขาวิชานิติศาสตร์

ภาคผนวก ค

หัวข้อในการสัมมนา

1. วิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษา
2. วิธีการบังคับคดี
3. ปัญหาที่เกิดขึ้น
4. คดีล้มละลาย

1. วิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษา

1. จำเลยขอให้บังคับโจทก์ ตามมาตรา 253 และ 253 ทวิ
2. โจทก์ขอให้บังคับจำเลย ตามมาตรา 254 (มาตรา 255 ถึง 258), 266 ถึง 269
3. คู่ครองทั้งโจทก์และจำเลย ตามมาตรา 264
4. ส่วนเชื่อมต่อการบังคับคดี ตามมาตรา 260
5. ส่วนแก้ไขข้อผิดพลาด ตามมาตรา 261 ถึง 263

1. จำเลยขอให้บังคับโจทก์ ตามมาตรา 253 และ 253 ทวิ

หลักเกณฑ์

1. ถ้าโจทก์ไม่ได้มีภูมิลำเนาหรือสำนักทำการทำงานอยู่ในราชอาณาจักร และไม่มีทรัพย์สินที่อาจถูกบังคับคดีได้อยู่ในราชอาณาจักร หรือ
2. ถ้าเป็นที่เชื่อได้ว่าเมื่อโจทก์แพ้คดีแล้วจะหลีกเลี่ยงไม่ชำระค่าฤชาธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย
3. จำเลยอาจยื่นคำร้องต่อศาลไม่ว่าเวลาใด ๆ ก่อนพิพากษา ขอให้ศาลมีคำสั่งให้โจทก์วางเงินต่อศาลหรือหาประกันมาให้เพื่อการชำระค่าฤชาธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายดังกล่าวได้

-
4. ถ้าศาลไต่สวนแล้วเห็นว่า มีเหตุอันสมควรหรือมีเหตุเป็นที่เชื่อได้ ก็ให้ศาลมีคำสั่งให้โจทก์วางเงินต่อศาลหรือหาประกันมาให้ตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่กำหนด
 5. ถ้าโจทก์ไม่ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของศาล ให้ศาลมีคำสั่งจำหน่ายคดีออกจาก สารบบความ เว้นแต่จำเลยจะขอให้ดำเนินการพิจารณาคดีต่อไปหรือมีการอุทธรณ์คำสั่งศาล
 6. ในกรณีที่โจทก์ยื่นอุทธรณ์หรือฎีกาคัดค้านคำพิพากษา ถ้ามีเหตุใดเหตุหนึ่งตามมาตรา 253วรรคหนึ่ง จำเลยอาจยื่นคำร้องต่อศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาไม่ว่าเวลาใด ๆ ก่อนพิพากษา ขอให้ศาลมีคำสั่งให้โจทก์วางเงินต่อศาลหรือหาประกันมาไว้เพื่อการชำระค่าฤชาธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายดังกล่าวได้

2. โจทก์ขอให้บังคับจำเลย ตามมาตรา 254, 266-267

หลักเกณฑ์

1. ในคดีอื่น ๆ นอกจากคดีฉ้อโกง โจทก์จะยื่นคำร้องฝ่ายเดียวต่อศาลพร้อมกับคำฟ้องหรือในเวลาใด ๆ ก่อนพิพากษา ขอให้ศาลมีคำสั่งภายในบังคับแห่งเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่ง
2. ให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่พิพาทหรือทรัพย์สินของจำเลยทั้งหมดหรือบางส่วน รวมทั้งจำนวนเงินหรือทรัพย์สินของบุคคลภายนอกซึ่งถึงกำหนดชำระแก่จำเลย
3. ให้มีคำสั่งห้ามชั่วคราว
 - 3.1 มิให้จำเลยกระทำซ้ำหรือกระทำต่อไป ซึ่งการละเมิดหรือการผิดสัญญาหรือการกระทำที่ถูกฟ้องร้อง หรือมีคำสั่งอื่นใดในอันที่จะบรรเทาความเสียหายที่โจทก์อาจได้รับ หรือ

3.2 มิให้จำเลยโอน ขาย ยักย้ายหรือจำหน่ายซึ่งทรัพย์สินที่พิพาทหรือทรัพย์สินของจำเลย
หรือมีคำสั่งให้หยุดหรือป้องกันการเปลี่ยนไปเปล่าหรือการบอบสลายซึ่งทรัพย์สินดังกล่าวจนกว่าคดี
จะถึงที่สุดหรือศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

4. ให้มีคำสั่งให้นายทะเบียน พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ระวังการ
จดทะเบียน การแก้ไขเปลี่ยนแปลงทางทะเบียน หรือการเพิกถอนการจดทะเบียนที่เกี่ยวข้อง
ทรัพย์สินที่พิพาทหรือทรัพย์สินของจำเลยหรือที่เกี่ยวกับการกระทำที่ถูกฟ้องร้องไว้ชั่วคราว
จนกว่าคดีจะถึงที่สุดหรือศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

5. ให้จับกุมและกักขังจำเลยไว้ชั่วคราว

6. ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินเมื่อโจทก์ยื่นคำร้องตามมาตรา 254 โจทก์จะยื่นคำร้องรวมไปด้วยเพื่อให้ศาลมีคำสั่งหรือออกหมายตามที่ขอโดยไม่ชักช้าก็ได้

7. ให้ศาลพิจารณาคำร้องเป็นการด่วน ถ้าเป็นที่พอใจจากคำแถลงของโจทก์หรือพยานหลักฐานที่โจทก์ได้นำมาสืบ หรือที่ศาลได้เรียกมาสืบเองว่าคดีนั้นเป็นคดีมีเหตุฉุกเฉิน และคำขอนั้นมีเหตุผลสมควรอันแท้จริง ให้ศาลมีคำสั่งหรือออกหมายภายในขอบเขตและเงื่อนไขไปตามที่เห็นจำเป็นทันที ถ้าศาลมีคำสั่งให้ยกคำขอ คำสั่งเช่นว่านี้ให้เป็นที่สุด

8. จำเลยอาจยื่นคำขอโดยพลัน ให้ศาลยกเลิกคำสั่งหรือหมายนั้นเสีย ถ้าศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งเดิมตามคำขอ คำสั่งเช่นว่านี้ให้เป็นที่สุด

3. คຸ່ມครองທັງโจທັກແລະຈຳເລຍ ຕາມມາຕຣາ 264

หลักเกณฑ์

1. ນອກຈາກທີ່ບັນຍັດໄວ້ໃນມາຕຣາ 253 ແລະມາຕຣາ 254
2. ຄູ່ຄວາມຂອບທີ່ຈະຍື່ນຄຳຂອຕ່ອສາລ ເພື່ອໃຫ້ມີຄຳສັ່ງກຳນົດວິທີການເພື່ອຄຸ່ມครองປະໂຫຍຊັນຂອງຜູ້ຂອໃນຮ່ວງ
ການພິຈາຣນາ ຫຼືເພື່ອບັງຄັບຕາມຄຳພິພາກຊາ ເຊັ່ນ ໃຫ້ນຳທຣັຢຸສິນຫຼືເງິນທີ່ພິພາຫມາວາງຕ່ອສາລຫຼືຕ່ອ
ບຸຄຄກາຍນອກ ຫຼືໃຫ້ຕັ້ງຜູ້ຈັດການຫຼືຜູ້ຣັກຊາທຣັຢຸສິນຂອງຫ້າງຣ້ານທີ່ທຳການຄ້າທີ່ພິພາຫ ຫຼືໃຫ້ຈັດໃຫ້ບຸຄຄຜູ້ໄຮ
ຄວາມສາມາດຢູ່ໃນຄວາມປກຣອງຂອງບຸຄຄກາຍນອກ

4. ส่วนเชื่อมต่อการบังคับคดี ตามมาตรา 260

หลักเกณฑ์

1. ในกรณีที่คำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดตัดสินคดี มิได้กล่าวถึงวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษาที่ศาลได้สั่งไว้ในระหว่างการพิจารณา
2. ถ้าคดีนั้นศาลตัดสินให้จำเลยเป็นฝ่ายชนะคดีเต็มตามข้อหาหรือบางส่วน คำสั่งที่เกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวในส่วนที่จำเลยชนะคดีนั้น ให้ถือว่าเป็นอันยกเลิกเมื่อพ้นกำหนด 7 วัน นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง เว้นแต่โจทก์จะได้ยื่นคำขอต่อศาลชั้นต้นภายในกำหนดเวลาดังกล่าว แสดงว่าตนประสงค์จะยื่นอุทธรณ์หรือฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น และมีเหตุสมควรที่ศาลจะมีคำสั่งให้วิธีการชั่วคราวเช่นว่านั้นยังคงมีผลใช้บังคับต่อไป ถ้าศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ยกคำขอของโจทก์ คำสั่งของศาลให้เป็นที่สุด

2.1 ถ้าศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้วิธีการชั่วคราวยังคงมีผลใช้บังคับต่อไป คำสั่งของศาลชั้นต้นให้มีผลใช้บังคับจนกว่าจะครบกำหนดยื่นอุทธรณ์หรือฎีกา หรือศาลมีคำสั่งถึงที่สุดไม่รับอุทธรณ์หรือฎีกา

2.2 เมื่อมีการอุทธรณ์หรือฎีกาแล้ว คำสั่งของศาลชั้นต้นให้มีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

3. ถ้าคดีนั้นศาลตัดสินให้โจทก์เป็นฝ่ายชนะคดี คำสั่งที่เกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่จำเป็น เพื่อปฏิบัติตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล

5. ส่วนแก้ไขข้อผิดพลาด ตามมาตรา 261 ถึง 263

หลักเกณฑ์

1. จำเลยหรือบุคคลภายนอกซึ่งได้รับหมายยึด หมายอายัด หรือคำสั่งตามมาตรา 254 (1) (2) หรือ (3) หรือจะต้องเสียหาย อาจมีคำขอต่อศาลให้ถอนหมาย เพิกถอนคำสั่ง หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง คำสั่ง หมายยึด หรือหมายอายัด ได้ แต่ถ้าบุคคลภายนอกขอให้ปล่อยทรัพย์สินที่ยึดหรือค้ำค้ำคำสั่ง อายัดให้นำมาตรา 323 หรือมาตรา 325 มาใช้บังคับโดยอนุโลม
2. จำเลยซึ่งถูกออกคำสั่งจับกุมตามมาตรา 254 (4) อาจมีคำขอให้เพิกถอนคำสั่งถอนหมาย หรือ ปล่อยตัวไปโดยไม่มีเงื่อนไขหรือปล่อยตัวไปชั่วคราวโดยมีหลักประกันตามที่ศาลเห็นสมควรก็ได้

3. ถ้าข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ที่ศาลอาศัยเป็นหลักในการมีคำสั่งอนุญาตตามคำขอในวิธีการชั่วคราวนั้นเปลี่ยนแปลงไป เมื่อศาลเห็นสมควร หรือเมื่อจำเลยหรือบุคคลภายนอกตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 261 มีคำขอ

3.1 ศาลที่คดีนั้นอยู่ในระหว่างพิจารณาจะมีคำสั่งแก้ไขหรือยกเลิกวิธีการเช่นว่านั้นเสียก็ได้

3.2 ในระหว่างระยะเวลานับแต่ศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีหรือชี้ขาดอุทธรณ์ ไปจนถึงเวลาที่ศาลชั้นต้นได้ส่งสำนวนความที่อุทธรณ์หรือฎีกาไปยังศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกา แล้วแต่กรณี คำขอตามมาตรานี้ให้ยื่นต่อศาลชั้นต้นและให้เป็นอำนาจของศาลชั้นต้นที่จะมีคำสั่งคำขอเช่นว่านั้น

4. ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งอนุญาตตามคำขอในวิธีการชั่วคราว จำเลยซึ่งต้องถูกบังคับโดยวิธีการนั้นอาจยื่นคำขอต่อศาลชั้นต้นภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ที่มีคำพิพากษาของศาลที่มีคำสั่งตามวิธีการชั่วคราวนั้น ขอให้มีการให้โจทก์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ตนได้ในกรณีดังต่อไปนี้

4.1 คดีนั้นศาลตัดสินให้โจทก์เป็นฝ่ายแพ้ และปรากฏว่าศาลมีคำสั่งโดยมีความเห็นหลงไปว่าสิทธิเรียกร้องของผู้ขอมีมูล โดยความผิดหรือเลินเล่อของผู้ขอ

4.2 ไม่ว่าคดีนั้นศาลจะชี้ขาดตัดสินให้โจทก์ชนะหรือแพ้คดี ถ้าปรากฏว่าศาลมีคำสั่งโดยมีความเห็นหลงไปว่าวิธีการเช่นว่านี้มีเหตุผลเพียงพอ โดยความผิดหรือเลินเล่อของผู้ขอ

5. เมื่อศาลทำการไต่สวนแล้วเห็นว่าคำขอนั้นรับฟังได้ ก็ให้มีการให้โจทก์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่จำเลยได้ตามจำนวนที่ศาลเห็นสมควร ถ้าโจทก์ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาล ศาลมีอำนาจบังคับโจทก์เสมือนหนึ่งว่าเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษา

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งเยอรมนี

มาตรา 110

เงินประกันค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี

- (1) โจทก์ซึ่งไม่มีถิ่นที่อยู่ตามปกติในประเทศสมาชิกของสหภาพยุโรปหรือในรัฐที่ลงนามในข้อตกลงว่าด้วยเขตเศรษฐกิจยุโรป จะต้องจัดหาหลักประกันสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีหากจำเลยเรียกร้องเช่นนั้น
- (2) ภาระผูกพันนี้ไม่ควรให้:
 1. ในกรณีที่ไม่มี การเรียกร้องเงินประกันดังกล่าวเนื่องจากมีสนธิสัญญาระหว่างประเทศ
 2. ในกรณีที่การตัดสินใจเกี่ยวกับการคืนเงินค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในกระบวนการดำเนินคดีของจำเลยจะได้รับการบังคับใช้ตามสนธิสัญญาระหว่างประเทศ
 3. ในกรณีที่โจทก์มีทรัพย์สินด้านอสังหาริมทรัพย์ หรือสิทธิเรียกร้องที่ได้รับการคุ้มครองเป็นเงินคงเหลือในประเทศเยอรมนี ซึ่งเพียงพอที่จะครอบคลุมค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี
 4. ที่ซึ่งมีการฟ้องโต้แย้ง
 5. กรณีมีการดำเนินคดีต่อศาลตามประกาศที่ศาลได้แจ้งให้สาธารณชนทราบ

มาตรา 802c

ข้อมูลจากลูกหนี้เกี่ยวกับทรัพย์สินของเขา

(1) เพื่อวัตถุประสงค์ในการบังคับใช้การเรียกร้องเงิน ลูกหนี้มีภาระผูกพันที่จะต้องแจ้งข้อมูลแก่เจ้าหนี้ที่บังคับใช้กฎหมายที่ศาลแต่งตั้งตามคำร้องขอเกี่ยวกับสถานะทางการเงินและทรัพย์สินที่ตนเป็นเจ้าของ โดยต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ด้านล่างนี้และต้องแจ้งชื่อเมื่อเกิด ตลอดจนวันที่และสถานที่เกิดของลูกหนี้ด้วย ในกรณีที่ลูกหนี้ตามคำพิพากษาเป็นนิติบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ลูกหนี้จะต้องแจ้งชื่อ หมายเลขทะเบียนที่ตนลงทะเบียนในทะเบียนพาณิชย์ และที่ตั้งที่จดทะเบียนของลูกหนี้

(2) ในการให้ข้อมูลดังกล่าว ลูกหนี้จะต้องระบุทรัพย์สินทั้งหมดที่เป็นของตน ในกรณีที่ลูกหนี้แสดงรายการ ลูกหนี้จะต้องระบุเหตุผลและหลักฐานที่พิสูจน์การเรียกร้องของตน นอกจากนี้ ลูกหนี้จะต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้

1. การจัดการที่ลูกหนี้ได้ทำไว้กับการชำระเงินให้กับบุคคลที่เขามีความสัมพันธ์ใกล้ชิด (มาตรา 138 ของกฎหมายล้มละลาย (Insolvenzordnung, InsO)) ในระหว่างสอง (2) ปีล่าสุดก่อนวันที่กำหนดไว้ในมาตรา 802f (1) และถึงวันที่เขาให้ข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ของเขา

2. การดำเนินการที่ลูกหนี้ได้ทำไปโดยไม่ชำระเงินในช่วงสี่ (4) ปีที่ผ่านมา ก่อนวันตามมาตรา 802f (1) และถึงวันที่ลูกหนี้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินของตน โดยที่เงื่อนไขนี้ไม่เกี่ยวข้องกับของขวัญตามปกติที่มอบให้ในโอกาสบางโอกาสที่มีมูลค่าไม่มากนัก

วัตถุที่เห็นได้ชัดว่าไม่ต้องมีการยึดตามมาตรา 811 (1) หมายเลข 1 และ 2 ไม่จำเป็นต้องระบุไว้ เว้นแต่การยึดด้วยการทดแทนจะเป็นทางเลือกที่มีอยู่

(3) ลูกหนี้ต้องบันทึกคำประกาศตามกฎหมายแทนคำสาบาน โดยระบุว่าตนได้ให้ถ้อยคำตามมาตรา (1) และ (2) อย่างถูกต้องและครบถ้วนตามความรู้และความเชื่อของตน เงื่อนไขของมาตรา 478 ถึง 480 และมาตรา 483 จะใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 802f

การดำเนินการเพื่อรับข้อมูลทรัพย์สินของลูกค้า

(1) เจ้าหน้าที่บังคับคดีที่ศาลแต่งตั้งจะต้องกำหนดระยะเวลา 2 สัปดาห์ เพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสถานะการเงินและทรัพย์สินของลูกค้า โดยภายในระยะเวลาดังกล่าว ลูกค้าจะต้องชำระหนี้ตามคำเรียกร้อง หากลูกค้าไม่สามารถชำระหนี้ได้ครบถ้วน หลังจากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว เจ้าหน้าที่บังคับคดีจะต้องนัดประชุมในวันเดียวกันหลังจากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวไม่นาน โดยต้องแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับสถานะการเงินและทรัพย์สินของลูกค้า และต้องเรียกลูกหนี้มาที่สำนักงานเพื่อประชุมดังกล่าว ลูกหนี้ต้องนำเอกสารที่จำเป็นมาแสดงเพื่อแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับสถานะการเงินและทรัพย์สินของตนในการประชุม

(2) โดยไม่คำนึงถึงมาตรา (1) เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายที่ศาลแต่งตั้งอาจกำหนดให้ลูกหนี้ต้องแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับสถานะทางการเงินและทรัพย์สินของตนในที่พักอาศัยของตนเอง ลูกหนี้สามารถคัดค้านการตัดสินใจต่อเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายได้ และต้องดำเนินการภายในหนึ่งสัปดาห์ ในกรณีอื่น ๆ ทั้งหมด ลูกหนี้จะถือว่าไม่มาประชุมโดยถือเป็นการละเมิดภาระหน้าที่ หากลูกหนี้ไม่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานะทางการเงินและทรัพย์สินของตน ด้วยเหตุผลที่ตนต้องรับผิดชอบ

(3) ลูกหนี้จะต้องได้รับคำสั่งพร้อมกับหมายเรียกประชุมเกี่ยวกับคำสั่งที่ต้องทำตามมาตรา 802c (2) ลูกหนี้จะต้องได้รับคำสั่งเกี่ยวกับสิทธิและภาระผูกพันตามมาตรา (1) และ (2) เกี่ยวกับผลที่ตามมาของการไม่ปรากฏตัวในการประชุมโดยไม่มีข้อแก้ตัว หรือเกี่ยวกับการละเมิดภาระผูกพันในการให้ข้อมูล และเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของการได้รับข้อมูลจากบุคคลที่สามตามมาตรา 802l เช่นเดียวกับการที่ลูกหนี้อาจอยู่ในรายชื่อลูกหนี้เมื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินของตนตามมาตรา 882c

(4) ลูกหนี้ต้องได้รับคำเรียกร้องการชำระเงิน หมายเรียก คำสั่ง และคำสั่งตามมาตรา (1) ถึง (3) แม้ในกรณีที่ลูกหนี้ได้ว่าจ้างทนายความประจำศาลไว้ก็ตาม ไม่จำเป็นต้องส่งหนังสือแจ้งไปยังทนายความประจำศาล วันนัดตามที่ศาลกำหนดจะต้องแจ้งให้เจ้าหนี้ทราบโดยอยู่ภายใต้เงื่อนไขของมาตรา 357 (2)

(5) เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายที่ศาลแต่งตั้งจะต้องจัดทำรายการที่มีคำชี้แจงที่จำเป็นตามมาตรา 802c วรรค (1) และ (2) (ตารางทรัพย์สิน) โดยเป็นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ คำชี้แจงเหล่านี้จะต้องอ่านให้ลูกหนี้ฟังก่อนที่จะบันทึกคำชี้แจงตามมาตรา 802c (3) หรือจะต้องทำสำเนาบนหน้าจอเพื่อให้ลูกหนี้ตรวจสอบ หากลูกหนี้เรียกร้อง จะต้องออกสำเนาเอกสารให้ลูกหนี้

(6) เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายที่ศาลแต่งตั้งจะต้องยื่นตารางทรัพย์สินต่อศาลกลางที่รับผิดชอบการบังคับคดีตามมาตรา 802k (1) และส่งสำเนาเอกสารให้เจ้าหนี้โดยไม่ชักช้า สำเนาเอกสารจะต้องมีหมายเหตุว่าสอดคล้องกับเนื้อหาที่ระบุไว้ในตารางทรัพย์สิน มาตรา 802d วรรค (1) ประโยคที่สาม และวรรค (2) จะต้องนำไปใช้โดยอนุโลม

มาตรา 802g

การกักขังโดยบังคับ

(1) หากเจ้าหนี้ยื่นคำร้องที่เกี่ยวข้อง ศาลจะออกหมายจับลูกหนี้ที่ไม่มาประชุมตามกำหนด เพื่อให้มูลเกี่ยวกับสถานะทางการเงินและทรัพย์สินของตนโดยไม่ได้ขอตัว หรือปฏิเสธที่จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานะทางการเงินและทรัพย์สินของตนตามมาตรา 802c โดยไม่อ้างเหตุผลใด ๆ เพื่อบังคับให้ลูกหนี้ให้ข้อมูลดังกล่าว หมายจับจะต้องระบุเจ้าหนี้ ลูกหนี้ และเหตุผลในการจับกุม ไม่จำเป็นต้องส่งหมายจับก่อนดำเนินการ

(2) ลูกหนี้จะถูกจับกุมโดยเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายที่ศาลแต่งตั้ง สำเนาที่ผ่านการรับรองของหมายจับจะต้องส่งให้ลูกหนี้โดยตรงในขณะที่ถูกจับกุม

มาตรา 811b

การยึดชั่วคราวพร้อมการทดแทน

(1) ในกรณีที่ศาลยังไม่ได้มีคำตัดสินล่วงหน้า การอายัดทรัพย์สินชั่วคราวพร้อมการแทนที่อาจทำได้โดยยอมรับได้ โดยต้องคาดว่าศาลจะยอมรับการอายัดทรัพย์สินชั่วคราวพร้อมการแทนที่ดังกล่าว เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายที่ศาลแต่งตั้งจะต้องอายัดทรัพย์สินพร้อมการแทนที่ ก็ต่อเมื่อคาดว่าจะรายได้จากการบังคับคดีจะสูงกว่ามูลค่าของวัตถุทดแทนอย่างมีนัยสำคัญ

(2) การยึดจะต้องได้รับการปล่อยหากเจ้าหนี้ได้ยื่นคำร้องตามมาตรา 811a (2) ต่อศาลที่รับผิดชอบการบังคับคดีภายในระยะเวลาสอง (2) สัปดาห์หลังจากได้รับแจ้งการยึด หรือหากคำร้องดังกล่าวได้รับการยกฟ้องโดยคำพิพากษาชั้นสุดท้ายที่มีผลผูกพัน

(3) การแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบนั้น เพื่อแจ้งให้ทราบว่าการยึดนั้นได้ดำเนินการเป็นการยึดทรัพย์ที่มีการทดแทน และจะต้องระบุระยะเวลาในการยื่นคำร้อง พร้อมทั้งระบุผลที่ตามมาจากการไม่ปฏิบัติตามคำร้องดังกล่าวด้วย

(4) การยื่นวัตถุทดแทนทางกายภาพแก่ลูกหนี้ หรือจำนวนเงินที่ต้องการเพื่อจัดหาวัตถุทดแทน และการบังคับใช้บังคับต่อไปนั้น จะต้องดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่เท่านั้น เมื่อมีการส่งมอบคำสั่งตามมาตรา 811a (2) แล้ว มาตรา 811a วรรค (4) จะใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 811d

การยึดชั่วคราว (โดยไม่ได้ยึดครองจริง)

- (1) หากคาดว่าวัตถุใดจะกลายเป็นสิ่งที่สามารถยึดได้ในอนาคตอันใกล้ วัตถุนั้นอาจถูกยึดได้ แต่ยังคงอยู่ในความดูแลและการควบคุมของลูกหนี้ การบังคับใช้อาจดำเนินต่อไปได้เฉพาะในกรณีที่วัตถุนั้นกลายเป็นสิ่งที่สามารถยึดได้เท่านั้น
- (2) การยึดจะต้องถูกปล่อยหากวัตถุนั้นไม่สามารถถูกยึดได้ภายในหนึ่ง (1) ปี

2. วิธีการบังคับคดี

หลักทั่วไปเกี่ยวกับการบังคับคดี

1. ศาลที่มีอำนาจในการบังคับคดี ตามมาตรา ๒๗๑ วรรคหนึ่ง คือ ศาลที่ได้พิจารณาและชี้ขาดตัดสินคดีในชั้นต้น (หน้า ๗-๗)
2. อำนาจในการบังคับคดี หมายความว่า การออกคำบังคับ การออกหมายบังคับคดี กำหนดวิธีการบังคับคดี การออกหมายจับกุมและกักขังลูกหนี้ตามคำพิพากษา ศาลที่มีอำนาจในการบังคับคดี จึงมีอำนาจที่จะทำคำวินิจฉัยชี้ขาดในเรื่องใดอันเกี่ยวข้องกับการบังคับคดี (หน้า ๗-๗)

3. ถ้าศาลที่ชี้ขาดตัดสินคดีในชั้นต้นไม่ได้เป็นผู้ดำเนินการบังคับคดีด้วยตนเอง แต่ขอให้ศาลอื่นช่วยบังคับคดีแทนตามมาตรา 271 วรรคสาม อำนาจในการสั่ง คำร้องต่าง ๆ ที่ยื่นเข้ามาในชั้นบังคับคดี เช่น คำร้องขอให้ปล่อยทรัพย์สินที่ยึดตาม มาตรา 323 การใช้สิทธิของเจ้าหนี้บุริมสิทธิ หรือผู้รับจ้างตามมาตรา 324 การ ร้องขอเฉลี่ยทรัพย์สินตามมาตรา 326 การงดการบังคับคดีตามมาตรา 289 เป็น อำนาจของศาลที่ออกคำบังคับและหมายบังคับคดีอยู่ ศาลที่บังคับคดีแทนไม่มี อำนาจสั่งคำร้องเหล่านี้

ขั้นตอนในการบังคับคดี

1. ออกคำบังคับ
2. ออกหมายบังคับคดี
3. การดำเนินการของเจ้าพนักงานบังคับคดี

1. คำบังคับมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

๑. คำบังคับ คือ คำสั่งของศาลที่สั่งแก่ลูกหนี้ตามคำพิพากษาให้ปฏิบัติตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง

๒. โดยกำหนดวิธีการที่จะปฏิบัติไว้ชัดเจนว่า ลูกหนี้ตามคำพิพากษาต้องปฏิบัติตามคำบังคับอย่างไร

๓. ภายในระยะเวลาและเงื่อนไขที่ศาลกำหนดไว้อย่างไร

2. เมื่อศาลมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งอย่างใด ซึ่งต้องมีการบังคับคดีแก่ลูกหนี้ตามคำพิพากษาแล้ว มาตรา ๒๗๒ บัญญัติให้เป็นหน้าที่ของศาลที่จะต้องออกคำบังคับทันทีที่ได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น โดยเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาไม่ต้องร้องขอให้ศาลออกคำบังคับอีก และให้ถือว่าลูกหนี้ตามคำพิพากษาได้ทราบคำบังคับแล้วในวันนั้น และลูกหนี้ตามคำพิพากษามีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำบังคับให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนดในคำบังคับนั้น

ข้อสังเกต - คำพิพากษาหรือคำสั่งที่ไม่ต้องมีการบังคับคดี เช่น
พิพากษายกฟ้อง โจทก์ค่าฤชาธรรมเนียมเป็นพับ หรือคดีที่
โจทก์จำเลยตกลงทำสัญญาประนีประนอมยอมความกัน โดย
จำเลยยอมให้ที่พิพาทของโจทก์ ศาลพิพากษาตามยอมแล้วที่
พิพาทก็ตกเป็นของโจทก์ตามสัญญาประนีประนอมยอมยอม
ความนั้น โดยไม่ต้องบังคับอะไรอีก (คำพิพากษาฎีกาที่ ๘๘๓/
๒๕๐๘

3. แม้การออกค้ำประกันเป็นหน้าที่ของศาล แต่ถ้าศาลไม่ได้ออกค้ำประกันไว้
เจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษา ก็ต้องขอให้ศาลมีค้ำประกันและส่งให้แก่ลูกหนี้ตามคำ
พิพากษาเสียก่อน เมื่อลูกหนี้ตามคำพิพากษาไม่ปฏิบัติตามค้ำประกันถึงจะออก
หมายบังคับคดีได้ (คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๘๔/๒๕๐๘)

4. กรณีที่อาจถือได้ว่าศาลออกค้ำประกันแล้ว
คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๘๔/๒๕๐๘ ศาลได้พิพากษาตามยอมและมีคำสั่งท้ายคำ
พิพากษา ให้จำเลยปฏิบัติตามสัญญายอมความ ไม่ปฏิบัติตามจะถูกยึดทรัพย์
จำขัง ฯลฯ นั้น ถือได้ว่ามีค้ำประกันแล้ว

5. คำบังคับหรือหมายบังคับคดีที่ศาลออกไปแล้ว ถ้าศาลนั้นเอง
พิจารณาเห็นว่าไม่ถูกต้อง ศาลนั้นย่อมออกคำสั่งแก้ไข
เปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องได้เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามคำ
พิพากษา เป็นเรื่องแก้ไขคำบังคับ ไม่ใช่เรื่องแก้ไขคำพิพากษา (คำ
พิพากษาฎีกาที่ ๑๑๘๒/๒๕๐๘, ๒๘๐๘/๒๕๒๓)

การขอบังคับคดี

1. ผู้มีอำนาจขอให้บังคับคดี คือ คู่ความหรือบุคคลที่เป็นฝ่ายชนะคดี หรือเรียกกันว่าเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา
เช่น โจทก์ จำเลย ผู้ร้องสอดเข้ามาในคดีในฐานะคู่ความฝ่ายที่สามตามมาตรา ๕๗ (๑) ผู้ร้องสอดเข้ามาในคดีในฐานะ โจทก์ร่วมหรือจำเลยร่วมตามมาตรา ๕๗ (๒) ผู้ร้องขัดทรัพย์

2. กำหนดเวลาในการขอบังคับคดี มาตรา ๒๗๔ เดิมใช้คำว่า “วันที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง” โดยไม่ได้บัญญัติว่าต้องเป็น วันที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดก็ตาม จากแนวคำพิพากษาฎีกาที่ผ่านมา หมายถึง วันที่ศาลมีคำพิพากษาอันถึงที่สุด (หน้า ๗-๑๗) แต่ปัจจุบันศาลฎีกาได้เปลี่ยนแนวคำพิพากษาโดยถือตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๐๗๓๑/๒๕๕๘ (ประชุมใหญ่)

ข้อสังเกตเกี่ยวกับระยะเวลาร้องขอให้บังคับคดีตามมาตรา ๒๗๔ กำหนดเวลา ๑๐ ปี ตามมาตรา ๒๗๔ เป็นกำหนดเวลาในการบังคับคดี ไม่ใช่อายุความ แต่เป็นระยะเวลาในการบังคับคดี (คำพิพากษาฎีกาที่ ๗๑๕๐/๒๕๓๘) จึงนำเรื่องอายุความสะดุดหยุดลงตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๓/๔ มาใช้กับระยะเวลาในการบังคับคดีไม่ได้ หากเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษามีได้ร้องขอให้บังคับคดีภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ย่อมหมดสิทธิบังคับคดี ศาลมีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยเองได้แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดยกขึ้นอ้าง (คำพิพากษาฎีกาที่ ๗๓๐๘/๒๕๓๘)

3. มาตรา ๒๗๔ วรรคหนึ่ง เจ้าหนี้ตามคำพิพากษามีหน้าที่ต้อง
ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้ให้ครบถ้วน กล่าวคือ

๑. ร้องขอให้ศาลออกหมายบังคับคดี

๒. แจ้งให้เจ้าพนักงานบังคับคดีทราบว่าศาลได้ออกหมายบังคับ
คดีแล้ว

๓. ต้องแถลงต่อเจ้าพนักงานบังคับคดีขอให้ดำเนินการบังคับคดี
เอาแก่ทรัพย์สินใดบ้าง

คำพิพากษาฎีกาที่ ๖๓๐๘/๒๕๕๘ เมื่อโจทก์ที่ ๕ ร้องขอให้บังคับคดีและเจ้าพนักงานบังคับคดีได้ยึดทรัพย์สินทั้งหมดภายในกำหนด ๑๐ ปี นับแต่วันมีคำพิพากษาถึงที่สุด ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗๑ (ปัจจุบันมาตรา ๒๗๔) แล้ว แต่การบังคับคดียังไม่แล้วเสร็จ เจ้าพนักงานบังคับคดีย่อมมีอำนาจดำเนินการบังคับคดีต่อไปจนกว่าจะเสร็จสิ้นได้ แม้จะพ้นกำหนดเวลาการบังคับคดีดังกล่าวแล้วก็ตาม

4. ส่วนการร้องขอให้บังคับคดีตามคำพิพากษาที่ได้บังคับขับไล่ เจ้าหนี้ตาม คำพิพากษามีหน้าที่ต้องดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้ให้ครบถ้วน กล่าวคือ

๑. ร้องขอให้ศาลออกหมายบังคับคดี
๒. แจ้งให้เจ้าพนักงานบังคับคดีทราบว่าศาลได้ออกหมายบังคับคดีแล้ว
๓. แกลงให้เจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการบังคับคดีดังกล่าวภายในกำหนดเวลา ๑๐ ปี ก็ถือว่าเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาได้ร้องขอให้บังคับคดีขับไล่แล้ว (คำพิพากษาฎีกาที่ ๓๖๐๓/๒๕๒๘, ๖๓๘๒/๒๕๓๑)

การงดการบังคับคดี มาตรา ๒๘๕

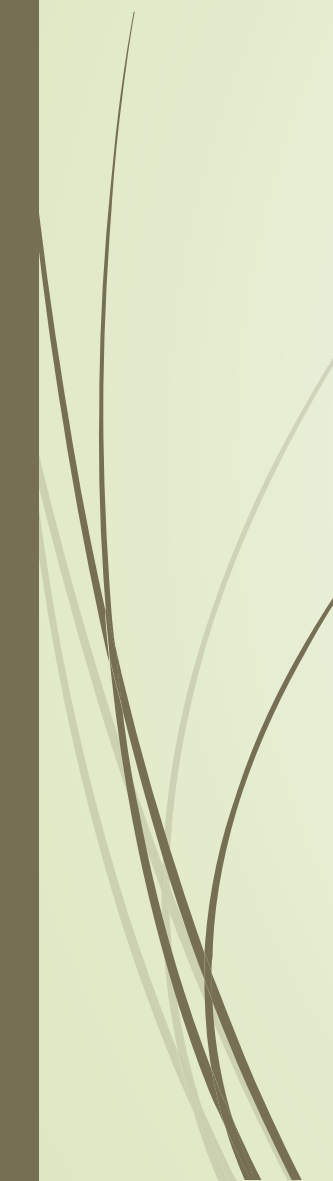
คือ การที่ศาลได้บังคับคดีไปแล้ว แต่ได้งดหรือพักการ
บังคับคดีไว้เป็นการชั่วคราว โดยไม่ดำเนินการบังคับคดีต่อไป
การงดการบังคับคดีไม่มีผลให้การบังคับคดีที่ดำเนินการไปแล้ว
ต้องถูกเพิกถอน จึงแตกต่างกับการเพิกถอนการบังคับคดี และการ
งดการบังคับคดีไม่ใช่การทุเลาการบังคับคดี และจะขอให้งดการ
บังคับคดีใด ๆ ที่ได้กระทำเสร็จสิ้นไปแล้วไม่ได้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๕๕๐/๒๕๑๕ การขอให้งดการขายทอดตลาด
ทรัพย์สินที่ยึดไว้ก่อน เป็นเรื่องขอให้งดการบังคับคดี การงดการ
บังคับคดีนั้น งดได้เฉพาะการบังคับคดีที่ยังไม่ได้กระทำ หรือที่
จะกระทำต่อไป และจะงดการบังคับคดีที่ได้ปฏิบัติมาแล้วมิได้

เหตุในการงดการบังคับคดี

๑. เมื่อศาลมีคำสั่งให้งดการบังคับคดี เพราะเหตุมีการยื่นคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ และได้แจ้งให้เจ้าพนักงานบังคับคดีทราบ ตามมาตรา ๑๕๕ เบญจ วรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๐๗ (มาตรา ๒๘๕ (๑))
๒. เมื่อศาลได้มีคำสั่งให้งดการบังคับคดี และได้ส่งคำสั่งนั้นไปให้เจ้าพนักงานบังคับคดีทราบ (มาตรา ๒๘๕ (๒))

-
-
๓. เมื่อเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาได้แจ้งเป็นหนังสือไปยังเจ้าพนักงาน
บังคับคดีว่าตนตกลงการบังคับคดีไว้ชั่วระยะเวลาที่กำหนดไว้ หรือ
ภายในเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจาก
ลูกหนี้ตามคำพิพากษา และบุคคลภายนอกผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับ
คดี (มาตรา ๒๘๕ (๓))
๔. เมื่อเจ้าหนี้ผู้ขอบังคับคดีไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕๔ (มาตรา ๒๘๕
(๔))

๕. เมื่อลูกหนี้ตามคำพิพากษาอาจยื่นคำร้องต่อศาลให้งดการบังคับคดีไว้ โดยเหตุที่ตนได้ยื่นฟ้องเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาเป็นคดีเรื่องอื่นในศาล เดียวกันนั้นไว้แล้ว ตามมาตรา ๒๕๐ (คำพิพากษาฎีกาที่ ๔๑๔/๒๔๙๖, ๑๔๘๓/๒๕๒๑)

ข้อสังเกต - การขอให้งดการบังคับคดีต้องเป็นกรณีที่ศาลจะบังคับคดี โดยการขายทอดตลาดหรือจำหน่ายทรัพย์สินเท่านั้น ถ้าการบังคับคดีเป็นการบังคับคดีโดยวิธีอื่น เช่น ให้ออกจากที่พิพาท ลูกหนี้ตามพิพากษาจะขอให้งดการการบังคับคดีตามมาตรา ๒๕๐ ไม่ได้ (คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๕๐๒/๒๕๑๕)

การถอนการบังคับคดี มาตรา ๒๕๒

หมายถึง การยกเลิกการบังคับคดีทั้งหมด ไม่มีการบังคับคดีอีกต่อไป มีผลทำให้การบังคับคดีทั้งหมดที่ได้กระทำไปแล้วก่อนมีการถอนการบังคับคดี ถูกยกเลิกเพิกถอนไปทั้งสิ้น แต่ไม่ได้หมายความว่า ทำให้ลูกหนี้ตามคำพิพากษาหลุดพ้นจากหนี้ตามคำพิพากษา และมีได้ทำให้อำนาจของเจ้าพนักงานบังคับคดีสิ้นสุดลง

เหตุในการถอนการบังคับคดี ตามมาตรา ๒๕๒

๑. เมื่อศาลมีคำสั่งให้ถอนการบังคับคดี เนื่องจากลูกหนี้ตามคำพิพากษายื่นอุทธรณ์หรือฎีกาและได้วางเงินต่อศาลเป็นจำนวนพอชำระหนี้ตามคำพิพากษา พร้อมทั้งค่าฤชาธรรมเนียมและค่าธรรมเนียมในการบังคับคดี หรือหาประกันมาให้จนเป็นที่พอใจของศาล (มาตรา ๒๕๒ (๑))

๒. เมื่อศาลมีคำสั่งให้ถอนการบังคับคดี เนื่องจากคำพิพากษาในระหว่างบังคับคดีได้ถูกกลับ หรือถูกยก หรือหมายบังคับคดีได้ถูกเพิกถอน แต่ถ้าคำพิพากษาในระหว่างบังคับคดีนั้นได้ถูกกลับแต่เพียงบางส่วน การบังคับคดีอาจดำเนินต่อไปจนกว่าเงินที่รวบรวมได้นั้นจะพอชำระแก่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษา (มาตรา ๒๕๒ (๒))

๓. เมื่อศาลได้แจ้งให้เจ้าพนักงานบังคับคดีทราบว่าศาลมีคำสั่งอนุญาตให้พิจารณาคดีใหม่ ตามมาตรา ๑๕๕ หรือมาตรา ๒๐๗ (มาตรา ๒๕๒ (๓))

๔. เมื่อศาลได้มีคำสั่งให้ถอนการบังคับคดี เพราะเหตุที่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาเพิกเฉยไม่ดำเนินการบังคับคดีภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานบังคับคดีกำหนด (มาตรา ๒๕๒ (๔))

-
-
๕. เมื่อลูกหนี้ตามคำพิพากษาได้วางเงินต่อเจ้าพนักงานบังคับคดี
เพื่อการชำระหนี้ตามคำพิพากษาพร้อมทั้งค่าฤชาธรรมเนียมและ
ค่าฤชาธรรมเนียมในการบังคับคดี (มาตรา ๒๕๒ (๕))
๖. เมื่อเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาได้แจ้งเป็นหนังสือไปยังเจ้า
พนักงานบังคับคดีว่าขอสิทธิในการบังคับคดี (มาตรา ๒๕๒
(๕))

ผู้มีอำนาจสั่งถอนการบังคับคดี

๑. การถอนการบังคับคดีตามมาตรา ๒๕๒ (๑) ถึง (๔) จะต้อง
มีคำสั่งศาลให้ถอนการบังคับคดีเสียก่อน
๒. แต่หากเป็นการถอนบังคับคดีตามมาตรา ๒๕๒ (๕) ถึง (๗) เจ้า
พนักงานบังคับคดีมีอำนาจสั่งถอนการบังคับคดีเองได้โดยไม่ต้อง
ขอให้ศาลมีคำสั่งอีก

การบังคับคดีจะต้องไม่กระทบกระทั่งถึงสิทธิของบุคคลภายนอก (ร้อง
ขอถอนส่วน) มาตรา ๓๒๒

ข้อสังเกต

๑. ไม่ใช่บทบัญญัติที่ห้ามไม่ให้บังคับคดีแก่ทรัพย์สินที่บุคคลภายนอกมี
ทรัพย์สิน บุริมสิทธิ สิทธิยึดหน่วง สิทธิอื่น ๆ เหนือทรัพย์สินนั้น
๒. ดังนั้น เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาจึงสามารถบังคับคดีด้วยการยึด
ทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษามาชำระหนี้ตามคำพิพากษาได้

การร้องขอให้ปล่อยทรัพย์สินจากการยึด (ร้องขัดทรัพย์) มาตรา ๓๒๓

ประเด็นแห่งการร้องขัดทรัพย์

๑. อ้างว่า จำเลยหรือลูกหนี้ตามคำพิพากษาไม่ใช่เจ้าของทรัพย์สินที่เจ้าพนักงานบังคับคดีได้ยึดไว้
๒. ตนเป็นเจ้าของรวมซึ่งมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในทรัพย์สินนั้น ซึ่งเป็นอสังหาริมทรัพย์ที่ได้แบ่งการครอบครองเป็นส่วนสัด
๓. ตนเป็นเจ้าของรวมในทรัพย์สินนั้นซึ่งเป็นสังหาริมทรัพย์ เป็นทรัพย์แบ่งได้
ตนเป็นผู้อยู่ในฐานะอันจะให้อรรถประโยชน์สิทธิของตนในทรัพย์สินนั้นได้อยู่ก่อน

การขอรับชำระหนี้จากทรัพย์สินที่ถูกยึดของผู้จำนองและผู้มีบุริมสิทธิ

มาตรา ๓๒๔

ผู้มีสิทธิยื่นคำร้องขอตามมาตรา ๓๒๔ ได้แก่

๑. ผู้รับจำนอง
๒. เจ้าของรวมอันได้จดทะเบียนไว้
๓. ผู้ทรงสิทธิยึดเหนี่ยว
๔. ผู้มีสิทธิอื่นซึ่งมีอยู่เหนือทรัพย์สินเหล่านั้น

การขอเฉลี่ยทรัพย์สิน (ห้ามยึดหรืออายัดซ้ำ) มาตรา ๓๒๖

๑. ได้มีการบังคับคดีโดยเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาคำเนิการให้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน เฉพาะสิ่งอย่างใดอย่างหนึ่งไว้ก่อน เพื่อเอาชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษานั้นแล้ว

๒. มีเจ้าหนี้ตามคำพิพากษารายอื่นของลูกหนี้ตามคำพิพากษารายเดียวกัน ขอบังคับคดีด้วยการยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ก่อนแล้วซ้ำอีก
ข้อสังเกต ถ้าไม่เข้าหลักเกณฑ์ทั้งสองข้อข้างต้น ก็ไม่ต้องห้ามเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาในคดีหลังที่จะยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นอีก (คำพิพากษาฎีกาที่ ๕๒๘/๒๕๐๕, ๓๐๑๑/๒๕๔๐, ๑๕๐๘/๒๕๑๔, ๕๒๓๐/๒๕๔๗)

ทรัพย์สินหรือเงินที่ขอเฉลี่ยได้

คือ ทรัพย์สินหรือเงินที่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาได้ยึดหรืออายัดมาชำระหนี้ และรวมตลอดถึงดอกเบี้ยของทรัพย์สิน หรือเงินที่ถูกยึดหรืออายัดนั้น แต่ถ้าเป็นเงินที่ถูกหนี้ตามคำพิพากษานำมาชำระให้โจทก์เอง โดยศาลไม่ได้ยึดหรืออายัดมา ก็ไม่อยู่ในความหมายของมาตรา ๓๒๖ เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาอื่นจะขอเฉลี่ยไม่ได้ (คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๓๒๔/๒๕๐๓ (หน้า ๗-๖๖) , ๖๓๒๘/๒๕๓๘)

เจ้าหนี้ที่ยื่นคำร้องขอเฉลี่ยได้

จะต้องเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาของลูกหนี้คนเดียวกันในคดีอื่น ถ้าผู้ขอเฉลี่ยเป็นเจ้าหนี้ที่ยังไม่ได้ฟ้องศาลจะร้องขอเฉลี่ยไม่ได้ แม้ เจ้าหนี้ได้ฟ้องคดีต่อศาลแล้ว แต่ศาลชั้นต้นยังไม่ได้พิพากษา ก็ไม่ถือว่าเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาไม่มีสิทธิร้องขอเฉลี่ยได้ แต่ถ้าเป็นลูกหนี้ตาม คำพิพากษาแล้ว แม้คดียังไม่ถึงที่สุดเพราะอยู่ระหว่างอุทธรณ์ เจ้าหนี้ตาม คำพิพากษาในคดีหลังก็ยังขอเฉลี่ยได้ (คำพิพากษาฎีกาที่ ๒๓๐๐/ ๒๕๒๐, ๖๕๘/๒๕๑๘, ๑๕๖๒/๒๔๕๕, ๒๔๐/๒๕๐๕)

การยื่นคำร้องขอเฉลี่ยจะต้องมีข้ออ้างอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑. ลูกหนี้ตามคำพิพากษาไม่มีทรัพย์สินใด ๆ เหลืออยู่ให้บังคับได้อีกเลย
๒. ลูกหนี้ตามคำพิพากษามีทรัพย์สินเหลืออยู่ แต่ไม่พอนำมาชำระหนี้โดยสิ้นเชิงให้แก่ผู้ร้อง (คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๑๖๑/๒๕๑๕)
๓. ลูกหนี้ตามคำพิพากษามีทรัพย์สินอยู่ แต่ไม่สามารถยึดมาชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย เช่น ลูกหนี้ตามคำพิพากษาได้โอนทรัพย์สินไปให้บุคคลอื่น โดยรู้ว่าเป็นทางให้เจ้าหนี้อื่นเสียเปรียบ กฎหมายไม่ได้บังคับว่าเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาคดีอื่นต้องไปฟ้องเพิกถอนก่อนจึงจะขอเฉลี่ยได้ เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาคดีอื่นที่จะขอเฉลี่ยจึงไม่ต้องไปฟ้องเพิกถอนการโอนที่เป็นการฉ้อฉลนั้น แต่ใช้วิธีขอเฉลี่ยในคดีที่จำเลยถูกยึดทรัพย์ได้เลย

การขอเฉลี่ยทรัพย์สินของเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยภาษีอากร

๑. เมื่อเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยภาษีอากร ได้ยึดทรัพย์ของผู้ต้องรับผิดเสียภาษีไว้แล้ว มีสิทธิร้องขอเฉลี่ยทรัพย์สินที่ตนได้ยึดหรืออายัดไว้ก่อนนั้นได้ โดยไม่ต้องคำนึงว่าลูกหนี้มีทรัพย์สินอื่นที่จะยึดอีกหรือไม่

๒. ในกรณีที่ศาลได้ยึดทรัพย์ของลูกหนี้ตามคำพิพากษาไว้ก่อนแล้ว เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยภาษีอากรมีสิทธิร้องขอเฉลี่ยทรัพย์สินที่ศาลยึดไว้ได้โดยไม่ต้องเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา ในกรณีนี้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมายภาษีอากรยังไม่ได้ยึดหรืออายัดทรัพย์ไว้ก่อน จึงเป็นกรณีขอเฉลี่ยทรัพย์ทั่ว ๆ ไป ศาลจะอนุญาตให้เฉลี่ยได้เฉพาะเมื่อลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินอื่นที่เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมายภาษีอากรสามารถจะไปยึดหรืออายัดมาชำระหนี้ภาษีอากรเท่านั้น

ประเภทของการบังคับคดี

๑. บังคับคดีให้กระทำการ
๒. บังคับคดีให้งดเว้นกระทำการ
๓. บังคับคดีให้ส่งมอบทรัพย์สิน

กรณีที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

๑. ททรัพย์สินที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี มาตรา ๓๐๑
๒. สิทธิเรียกร้องไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี มาตรา ๓๐๒

๑. การยึดสังหาริมทรัพย์และสิทธิ

๑.๑ การยึดสังหาริมทรัพย์มีรูปร่าง มาตรา ๓๐๓

๑.๒ การยึดสังหาริมทรัพย์มีรูปร่างอย่างอื่น (เรือ แพ ลัทธิพาหนะ) มาตรา ๓๐๔

๑.๓ การยึดหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์ มาตรา ๓๐๕

ก. กรณีที่ยังไม่มีการออกใบตราสาร

ข. กรณีที่มีการออกใบตราสารแล้ว

ค. กรณีที่เป็นทรัพย์สินซึ่งได้ฝากไว้กับศูนย์รับฝากหลักทรัพย์

๑.๔ การยึดตัวเงินหรือตราสารเปลี่ยนมือ มาตรา ๓๐๖

๑.๕ การยึดหุ้น มาตรา ๓๐๗

๑.๖ การยึดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา มาตรา ๓๐๘-๓๐๙

๑.๗ การยึดสิทธิการเช่าทรัพย์สินและการได้ใช้บริการ มาตรา ๓๑๐

๑.๘ การยึดสิทธิของลูกหนี้ตามใบอนุญาตทางธุรกิจ มาตรา ๓๑๑

๒. การยึดอสังหาริมทรัพย์

๒.๑ การยึดอสังหาริมทรัพย์ มาตรา ๓๑๒

๒.๒ การยึดทรัพย์สินอื่นเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ มาตรา ๓๑๓

ขอบเขตของการบังคับคดี มาตรา ๓๑๔

๑. การยึดสังหาริมทรัพย์มีรูปร่างครอบไปถึง

๑.๑ ดอกผลธรรมดา

๑.๒ ดอกผลนิตินัย

๒.การยึดสังหาริมทรัพย์ครอบไปถึง

๒.๑ เครื่องอุปกรณ์และดอกผลนิตินัย

๒.๒ ดอกผลธรรมดาที่ลูกหนี้มีสิทธิเก็บเกี่ยว

การอายัดสิทธิเรียกร้อง

๑. การอายัดสิทธิเรียกร้อง มาตรา ๓๑๖ ถึงมาตรา ๓๑๙
๒. การขอให้ศาลบังคับแก้บุคคลภายนอกตามคำสั่งอายัด มาตรา

๑. การอายัดสิทธิเรียกร้อง มาตรา ๓๑๖ ถึงมาตรา ๓๑๙

มาตรา ๓๑๖ การอายัดสิทธิเรียกร้องของลูกหนี้ตามคำพิพากษาที่จะเรียกให้บุคคลภายนอกชำระเงินหรือส่งมอบหรือโอนทรัพย์สินก็ดี หรือที่จะเรียกให้บุคคลภายนอกชำระหนี้เป็นอย่างอื่นนอกจากการชำระเงินหรือการส่งมอบหรือการโอนทรัพย์สินก็ดี ให้ศาลหรือเจ้าพนักงานบังคับคดีกระทำได้โดยมีคำสั่งอายัด และแจ้งคำสั่งนั้นให้ลูกหนี้ตามคำพิพากษาและบุคคลภายนอกทราบ

คำสั่งอายัดตามวรรคหนึ่ง ต้องมีข้อห้ามลูกหนี้ตามคำพิพากษาไม่ให้จำหน่ายสิทธิเรียกร้องและมีข้อห้ามบุคคลภายนอกไม่ให้ปฏิบัติการชำระหนี้ให้แก่ลูกหนี้ตามคำพิพากษา แต่ให้ชำระเงินหรือส่งมอบหรือโอนทรัพย์สินหรือชำระหนี้เป็นอย่างอื่นให้แก่ศาล เจ้าพนักงานบังคับคดีหรือบุคคลอื่น หรือให้ดำเนินการโดยวิธีอื่นใดตามที่ศาลหรือเจ้าพนักงานบังคับคดีเห็นสมควร ณ เวลาหรือภายในเวลาหรือเงื่อนไขตามที่กำหนดให้ แล้วแต่กรณี

คำสั่งอายัดนั้นให้บังคับได้ไม่ว่าที่ใด ๆ

มาตรา ๓๑๗ การอายัดตามมาตรา ๓๑๖ อาจกระทำได้ไม่ว่าลูกหนี้ที่เรียกร้องนั้นจะมีข้อโต้แย้งข้อจำกัด เงื่อนไข หรือว่าได้กำหนดจำนวนไว้แน่นอนหรือไม่ก็ตาม

มาตรา ๓๑๘ การอายัดสิทธิเรียกร้องของลูกหนี้ตามคำพิพากษาที่มีสิทธิได้รับชำระหนี้เป็นคราวๆ ให้มีผลเป็นการอายัดสิทธิเรียกร้องของลูกหนี้ตามคำพิพากษาที่มีสิทธิได้รับชำระหนี้ภายหลังการอายัดนั้นด้วย

มาตรา ๓๑๙ การอายัดสิทธิเรียกร้องของลูกหนี้ตามคำพิพากษาที่มีจำนองหรือจำนำเป็นประกัน ให้มีผลรวมตลอดถึงการจำนองหรือการจำนำนั้นด้วย ถ้าทรัพย์สินที่จำนองนั้นมีทะเบียน ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีแจ้งคำสั่งอายัดไปยังผู้มีอำนาจหน้าที่เพื่อให้จดทะเบียนไว้ในทะเบียน

ในกรณีผู้จำนองหรือจำนำไม่ใช่ลูกหนี้ตามสิทธิเรียกร้อง เมื่อได้ดำเนินการอายัดแล้วให้แจ้งผู้จำนองหรือจำนำเพื่อทราบด้วย

ในกรณีที่ศาลเห็นสมควร ศาลจะกำหนดไว้ในหมายบังคับคดีระบุให้เจ้าพนักงานบังคับคดีจัดการยึดอายัดทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องต่อบุคคลภายนอกของลูกหนี้ตามคำพิพากษาก็ได้ตาม มาตรา ๓๑๑ วรรคสอง ดังนั้น การที่เจ้าพนักงานบังคับคดีมีหนังสืออายัดเงินค่าเช่าที่ลูกหนี้ตามคำพิพากษามีสิทธิจะได้รับจากผู้คัดค้านไปยังผู้คัดค้าน จึงเป็นอำนาจของเจ้าพนักงานบังคับคดีที่จะดำเนินการได้ ทั้งนี้ไม่ว่าหนี้ของผู้คัดค้านซึ่งเป็นบุคคลภายนอกจะมีข้อโต้แย้ง ข้อจำกัดหรือเงื่อนไขใด ส่วนผู้คัดค้านมีสิทธิปฏิเสธหรือโต้แย้งได้โดยการยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๓๑๒ วรรคหนึ่ง ถ้าคำสั่งอายัดไม่มีการคัดค้านหรือศาลมีคำสั่งรับรองตามวรรคหนึ่งแล้วผู้คัดค้านไม่ปฏิบัติตาม เจ้าพนักงานบังคับคดีอาจร้องขอให้ศาลออกหมายบังคับคดีแก่ผู้คัดค้านและดำเนินการไปเสมือนหนึ่งว่าผู้คัดค้านเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษา ตามมาตรา ๓๑๒ วรรคสอง **(คำพิพากษาฎีกาที่ ๓๓๗๙/**

๒๕๕๙) (หน้า ๘-๓๒) เป็นมาตรา ๓๑๑, ๓๑๒ เดิม ปัจจุบันคือมาตรา ๓๑๖, ๓๑๗, ๓๒๐ (๒),

การขายหรือจำหน่ายทรัพย์สิน มาตรา ๓๓๑

มาตรา ๓๓๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๓๒ และมาตรา ๓๓๖ เมื่อได้ยึดทรัพย์สินหรืออายัดสิทธิเรียกร้องทั้งหมดหรือบางส่วนของผู้หนี้ตามคำพิพากษา หรือได้มีการส่งมอบทรัพย์สินตามสิทธิเรียกร้องที่ถูกอายัดแก่เจ้าพนักงานบังคับคดีแล้ว ถ้าไม่มีเหตุสมควรงดการบังคับคดีไว้ก่อน ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องนั้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และกฎกระทรวงว่าด้วยการนั้นหรือตามที่ศาลมีคำสั่งกำหนด หรือขายโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ก่อนการขายทอดตลาดทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานบังคับคดีต้องแจ้งกำหนดวัน เวลา และสถานที่ซึ่งจะทำการขายทอดตลาดให้บรรดาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการบังคับคดี ซึ่งปรากฏตามทะเบียนหรือประกาศอื่นได้ทราบด้วย โดยจะทำการขายทอดตลาดในวันหยุดงานหรือในเวลาใด ๆ นอกเวลาทำการปกติก็ได้ ทั้งนี้กำหนดวันและเวลาขายดังกล่าวจะต้องไม่น้อยกว่าหกสิบวันนับแต่วันยึด อายัดหรือส่งมอบทรัพย์สินนั้น

เพื่อให้การขายทอดตลาดเป็นไปด้วยความเที่ยงตรง บุคคลผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการบังคับคดีมีสิทธิเต็มที่ในการเข้าสู่ราคาเองหรือหาบุคคลอื่นเข้าสู่ราคาเพื่อให้ได้ราคาตามที่ตนต้องการ และเมื่อเจ้าพนักงานบังคับคดีเคาะไม้ขายให้แก่ผู้เสนอราคาสูงสุดแล้ว ห้ามมิให้บุคคลผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการบังคับคดีทั้งหลายหยิบยกเรื่องราคาที่ได้จากการขายทอดตลาดมีจำนวนต่ำเกินสมควรมาเป็นเหตุขอให้มีการเพิกถอนการขายทอดตลาดนั้นอีก

๑. การบังคับคดีทรัพย์สินเฉพาะสิ่ง

๑.๑ กรณีส่งคืนหรือส่งมอบทรัพย์สินเฉพาะสิ่ง มาตรา ๓๔๗ วรรคหนึ่ง

๑.๒ กรณีทรัพย์สินเฉพาะสิ่งที่ยังบังคับคดีนั้นถูกยึดหรืออายัดไว้ก่อนแล้ว มาตรา ๓๔๗ วรรคสอง, วรรคสาม

๒. การบังคับคดีกรณีให้ขับไล่ มาตรา ๓๕๑

๓. กรณีให้ลูกหนี้หรือถอนหรือขนย้ายทรัพย์สินออกไป มาตรา ๓๕๕

๔. การบังคับคดีกรณีที่ให้กระทำการหรืองดเว้นกระทำการ มาตรา ๓๕๖

๕. การบังคับคดีกรณีให้ถือคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของลูกหนี้ มาตรา ๓๕๗

๖. การบังคับคดีกรณีที่ให้งดเว้นกระทำการ มาตรา ๓๕๙

๗. การบังคับคดีกรณีขอให้ศาลมีคำสั่งจับกุมและกักขังลูกหนี้ตามคำพิพากษา มาตรา ๓๖๑ วรรคหนึ่ง

4. คดีล้มละลาย

การขอให้ล้มละลาย (มาตรา ๗)

มูลเหตุที่จะฟ้องให้ลูกหนี้ล้มละลายประกอบด้วยหลักเกณฑ์ ๒ ประการคือ

๑. ลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัว

๒. ลูกหนี้มีภูมิลำเนาในราชอาณาจักร หรือประกอบธุรกิจในราชอาณาจักรไม่
ว่าด้วยตนเองหรือตัวแทน ในขณะที่มีการขอให้ล้มละลายหรือภายใน เวลา ๑ ปี
ก่อนนั้น

ข้อสันนิษฐานว่าลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัว (มาตรา ๘) ที่สำคัญ คือ (๕)

การฟ้องคดีล้มละลาย

เจ้าหนี้ทั่วไป (มาตรา ๕)

๑. ลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัว

๒. ลูกหนี้ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาเป็นหนี้เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์คนเดียวหรือหลายคน เป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านบาท หรือลูกหนี้ซึ่งเป็นนิติบุคคลเป็นหนี้เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์คนเดียวหรือหลายคน เป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสองล้านบาท

๓. หนี้้นั้นอาจกำหนดจำนวนได้โดยแน่นอน ไม่ว่าหนี้้นั้นจะถึงกำหนดชำระโดยพลันหรือในอนาคตก็ตาม

เจ้าหนี้มีประกัน (มาตรา ๑๐) คู่ค้ำนิยามตามมาตรา ๖

๑. ไม่เป็นผู้ต้องห้ามมิให้บังคับชำระหนี้เอาแก่ทรัพย์สินของลูกหนี้เกินกว่าตัวทรัพย์สิน เช่น เจ้าหนี้จำนองที่มีได้มีข้อตกลงพิเศษ เจ้าหนี้ที่ต้องห้ามเนื่องจากข้อตกลงในสัญญา

๒. ต้องกล่าวในฟ้องว่า ถ้าลูกหนี้ล้มละลายจะยอมสละหลักประกันเพื่อประโยชน์แก่เจ้าหนี้ทั้งหลาย หรือตีราคาหลักประกันมาในฟ้อง ซึ่งเมื่อหักกับจำนวนหนี้ของตนแล้วเงินยังขาดอยู่ สำหรับลูกหนี้ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านบาท หรือลูกหนี้ซึ่งเป็นนิติบุคคลเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสองล้านบาท

การฟ้องคดีล้มละลายกรณีลูกหนี้ตาย (มาตรา ๘๒)

๑. ถ้าลูกหนี้ยังมีชีวิตอยู่เจ้าหนี้อาจฟ้องลูกหนี้ให้ล้มละลายได้ กล่าวคือ ครบหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๕ สำหรับเจ้าหนี้ธรรมดา หรือมาตรา ๑๐ สำหรับเจ้าหนี้มีประกัน

๒. เจ้าหนี้จะต้องยื่นฟ้องต่อศาลภายในกำหนด ๑ ปี นับแต่วันที่ลูกหนี้ตาย ไม่ได้ถือเอาวันที่เจ้าหนี้รู้หรือควรจะรู้ถึงการตายของลูกหนี้ เหมือนอย่างการฟ้องเรียกหนี้จากกองมรดกของผู้ตายตามปพพ. มาตรา ๑๗๕๔

๓. ศาลพิพากษาให้จัดการทรัพย์สินมรดกของลูกหนี้ตามมาตรา ๘๔ ไม่ได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด

การพิจารณาพิพากษาคดีล้มละลาย

๑. การถอนฟ้อง (มาตรา ๑๑) เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์จะถอนฟ้องไม่ได้ เว้นแต่ศาลจะอนุญาต

- การถอนฟ้องคดีล้มละลายจะกระทำได้เฉพาะในศาลชั้นต้นเท่านั้น เมื่อศาลชั้นต้นพิพากษาแล้ว แม้คดียังไม่ถึงที่สุดโดยมีอุทธรณ์ ต่อมา โจทก์ก็จะขอถอนฟ้องในชั้นอุทธรณ์ไม่ได้ (ฎ.๑๖๓๖/๒๕๓๒)

๒. การกำหนดวันนั่งพิจารณา (มาตรา ๑๓) เมื่อศาลสั่งรับฟ้องแล้ว ให้กำหนดวันนั่งพิจารณาเป็นการด่วน ให้ออกหมายเรียกและส่งสำเนาคำฟ้องไปยังลูกหนี้ก่อนวันนั่งพิจารณาไม่น้อยกว่า ๗ วัน ลูกหนี้จะยื่นคำให้การ หรือไม่ยื่นคำให้การก็ได้ ในคดีล้มละลายจึงไม่มีกรณีที่ลูกหนี้ขาดนัดยื่นคำให้การ

๓. ต้องพิจารณาเอาความจริงตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๑๐
(มาตรา ๑๔)

ถ้าได้ความจริง ให้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด ทำเป็นคำสั่ง

ถ้าไม่ได้ความจริง ให้พิพากษายกฟ้อง และทำเป็นคำพิพากษา

๔. ผู้ชำระบัญชีร้องขอให้นิติบุคคลล้มละลาย (มาตรา ๘๘) เมื่อศาลได้
รับคำร้องแล้ว ให้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของนิติบุคคลนั้นเด็ดขาดโดยทันที
การที่ผู้ชำระบัญชียื่นคำร้องขอให้ห้างหุ้นส่วนล้มละลายตาม
มาตรา ๘๘ นั้น ไม่จำกัดว่าห้างหุ้นส่วนที่ล้มละลายมีทรัพย์สินไม่พอกับ
หนี้สินเป็นจำนวนมากน้อยเท่าใด แม้จะไม่ถึงสามหมื่นบาท ก็ถือได้ว่า
ห้างนั้นมีหนี้สินล้นพ้นตัวแล้ว จะนำมาตรา ๗ แห่งพรบ. ล้มละลาย ซึ่ง
เป็นหลักเกณฑ์ทั่วไปที่จะสั่งให้มีการล้มละลายมาใช้แก่กรณีนี้ไม่ได้ (ฎ.
๑๑๓๒/๒๕๒๑)

๕. การขอให้หุ้นส่วนจำพวกไม่จำกัดความรับผิดชอบละลายตาม
ห้าง (มาตรา ๘๘) เมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ห้างหุ้นส่วนสามัญ
จดทะเบียนหรือห้างหุ้นส่วนจำกัดแล้ว เจ้าหนี้ผู้เป็น โจทก์หรือเจ้า
พนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจมีคำร้องให้บุคคลซึ่งเป็นหุ้นส่วนจำพวก
ไม่จำกัดความรับผิดชอบในห้างหุ้นส่วนนั้นล้มละลายได้ โดยไม่ต้อง
ฟ้องเป็นคดีขึ้นใหม่

การพิทักษ์ทรัพย์ มี ๒ ประเภท คือ

๑. การพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด (มาตรา ๑๔)

๒. การพิทักษ์ทรัพย์ชั่วคราว (มาตรา ๑๗)

ข้อแตกต่างระหว่างการพิทักษ์ทรัพย์ชั่วคราวกับการพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด

๑. การพิทักษ์ทรัพย์ชั่วคราวจะไม่มีการนัดประชุมเจ้าหนี้ แต่การพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะต้องนัดประชุมเจ้าหนี้ครั้งแรก (มาตรา ๓๑)
๒. การพิทักษ์ทรัพย์ชั่วคราวลูกหนี้ไม่ต้องทำคำชี้แจงเรื่องหุ้นส่วน และชี้แจงเรื่องกิจการทรัพย์สินพร้อมทั้งยื่นบัญชี แต่การพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดลูกหนี้ต้องทำคำชี้แจงเรื่องหุ้นส่วนภายใน ๒๔ ชั่วโมง และชี้แจงเรื่องกิจการทรัพย์สินพร้อมทั้งยื่นบัญชีภายใน ๗ วัน (มาตรา ๓๐)
๓. คำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ชั่วคราวศาลชั้นต้นอาจสั่งถอนได้ตามมาตรา ๑๘ แต่คำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดไม่มีบทบัญญัติให้ศาลสั่งถอนได้ ต้องยื่นอุทธรณ์ฎีกาให้ศาลสูงพิจารณาพิพากษาเท่านั้น

๔. การพิทักษ์ทรัพย์ชั่วคราวไม่ตัดสิทธิเจ้าหนี้ที่จะถอนฟ้องตาม
มาตรา ๑๕๔ ประกอบด้วยมาตรา ๕ แต่เมื่อพิทักษ์ทรัพย์ได้คขาด
แล้ว เจ้าหนี้ไม่มีอำนาจถอนฟ้อง (ฎ.๓๒๘๖/๒๕๓๐)

การจัดการเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ (มาตรา ๒๒)

เมื่อศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้แล้ว เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แต่ผู้เดียวมีอำนาจ ดังนี้

๑. จัดการและจำหน่ายทรัพย์สิน หรือกระทำการที่จำเป็นเพื่อให้กิจการของลูกหนี้เสร็จสิ้นไป
๒. เก็บรวบรวมและรับเงินหรือทรัพย์สินซึ่งจะตกได้แก่ลูกหนี้
๓. ประนีประนอมยอมความ หรือฟ้องร้อง หรือต่อสู้คดีใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้

การเข้าว่าคดีแพ่งที่ค้างพิจารณาและการงดพิจารณาคดีแพ่ง (มาตรา ๒๕)

ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เข้าว่าคดีแพ่งทั้งปวงอันเกี่ยวกับ
ทรัพย์สินของลูกหนี้ ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลในขณะที่มีคำสั่งพิทักษ์
ทรัพย์ เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำขอเป็นคำร้อง ศาลมีอำนาจงด
การพิจารณาคดีแพ่งนั้นไว้หรือจะส่งประการใดตามที่เหมาะสมก็ได้

การหลุดพ้นจากภาวะลุ่มละลาย มี ๓ ประการ คือ

๑. การประนอมหนี

๒. การปลดจากลุ่มละลาย

๓. การยกเลิกการลุ่มละลาย

การประนอมหนี้ มี ๒ กรณี คือ

๑. การประนอมหนี้ก่อนล้มละลาย (มาตรา ๔๕ ถึงมาตรา ๖๐)

๒. การประนอมหนี้ภายหลังการล้มละลาย (มาตรา ๖๓)

- ห้ามมิให้ลูกหนี้ขอประนอมหนี้ภายในกำหนดเวลา ๓ เดือน นับแต่วันที่การขอประนอมหนี้ครั้งสุดท้ายไม่เป็นผล

- ถ้าศาลเห็นชอบด้วยการประนอมหนี้ศาลมีอำนาจสั่งให้ยกเลิกการล้มละลาย และจะสั่งให้ลูกหนี้กลับมีอำนาจจัดการเกี่ยวกับทรัพย์สินของตนหรือจะสั่งประการใดตามที่เหมาะสมก็ได้ (มาตรา ๖๓ วรรคสาม)

การปลดจากล้มละลาย มี ๒ กรณี คือ

๑. การปลดจากล้มละลายตามคำสั่งศาล (มาตรา ๖๘ ถึงมาตรา ๗๑) เมื่อได้แบ่งทรัพย์สินชำระให้แก่เจ้าหนี้ที่ได้ขอรับชำระไว้แล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ และไม่เป็นบุคคลล้มละลายทุจริต ผลของคำสั่งปลดจากล้มละลายทำให้บุคคลล้มละลายหลุดพ้นจากหนี้ทั้งปวงอันพึงขอรับชำระได้ (มาตรา ๗๗)

๒. การปลดจากล้มละลายทันทีเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลา ๓ ปี (มาตรา ๘๑/๑) แต่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจขอให้หยุดนับระยะเวลาได้ (มาตรา ๘๑/๒)

การยกเลิกการล้มละลาย (มาตรา ๑๓๕)

- ที่สำคัญ คือ (๔) เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้แบ่งทรัพย์ครั้งสุดท้ายที่สุดหรือไม่มีทรัพย์สินจะแบ่งให้แก่เจ้าหนี้แล้ว ต่อแต่นั้นภายในกำหนดเวลา ๑๐ ปี เจ้าพิทักษ์ทรัพย์ไม่อาจรวบรวมทรัพย์สินของบุคคลล้มละลายได้อีก และไม่มีเจ้าหนี้มายขอให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จัดการรวบรวมทรัพย์สินของบุคคลล้มละลาย
- เหตุที่ศาลชั้นต้นยกคำขอรับชำระหนี้ของโจทก์ เป็นเพราะ โจทก์ยื่นคำขอรับชำระหนี้เกินกำหนดเวลาตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติล้มละลายฯ มาตรา ๕๑ วรรคแรก เท่ากับคดีนี้ไม่มีเจ้าหนี้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ การดำเนินคดีล้มละลายนี้ต่อไปจึงไม่เป็นประโยชน์แก่เจ้าหนี้ถือได้ว่าเป็นเหตุที่จำเลยไม่สมควรถูกพิพากษาให้ล้มละลาย ศาลชอบที่จะสั่งยกเลิกการล้มละลายได้ ตามมาตรา ๑๓๕(๒) (ฎ.๑๘๕๗/๒๕๓๑)

ผลของการยกเลิกการล้มละลาย (มาตรา ๑๓๖)

- คำสั่งยกเลิกการล้มละลายตามมาตรา ๑๓๕ (๑) หรือ (๒) ไม่ทำให้ลูกหนี้หลุดพ้นจากหนี้สินแต่อย่างใด

ภาคผนวก ง

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
สาขาวิชานิติศาสตร์

ขอเชิญผู้สนใจเข้าร่วมโครงการบริการวิชาการแก่สังคม
เรื่อง “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง”

ในวันพุธที่ 16 กรกฎาคม 2568
เวลา 13.00 - 16.30 น.
Online : MS teams

โดยวิทยากร

อาจารย์ณภชนก บุญสิทธิ์
ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์

รศ.ดร.ธโสธร ตูทองคำ
สาขาวิชารัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

อาจารย์กรมาภา อุดมวัฒน์ทวี
สาขาวิชานิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

ดำเนินการสัมมนาโดย

พศ.สมศักดิ์ เรียรจบุญกุล
สาขาวิชานิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

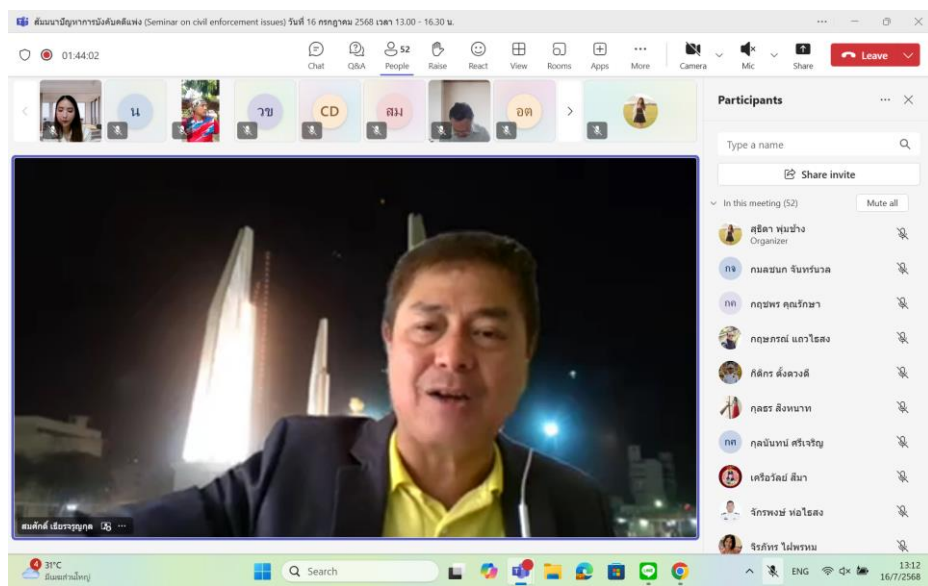
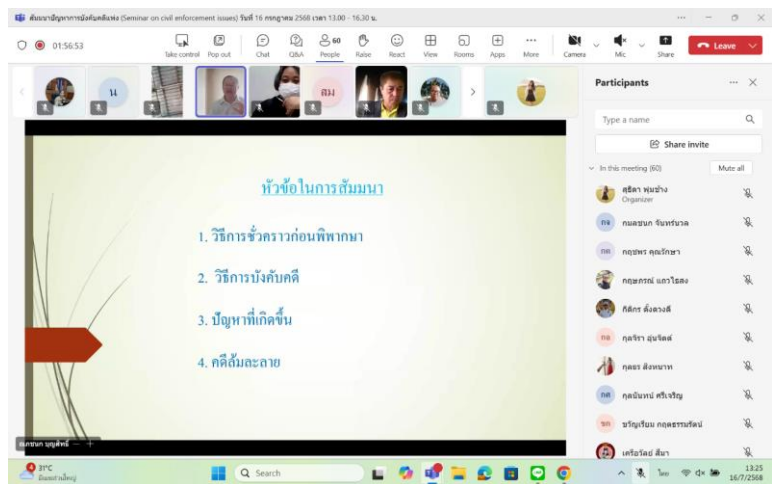
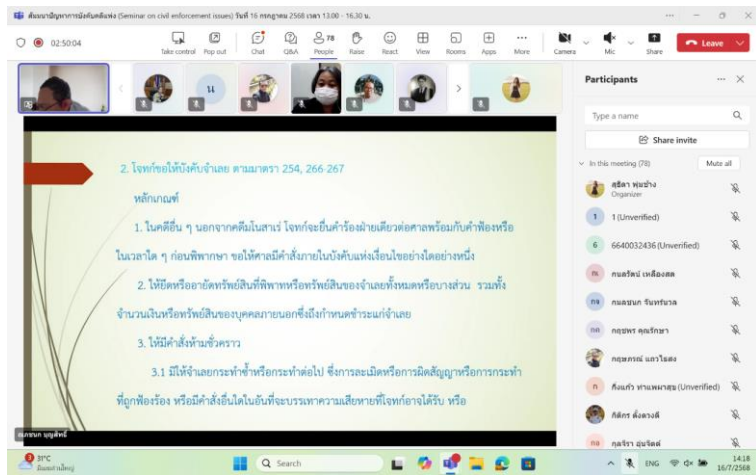
QR CODE ลงทะเบียน

ไม่เสียค่าใช้จ่าย

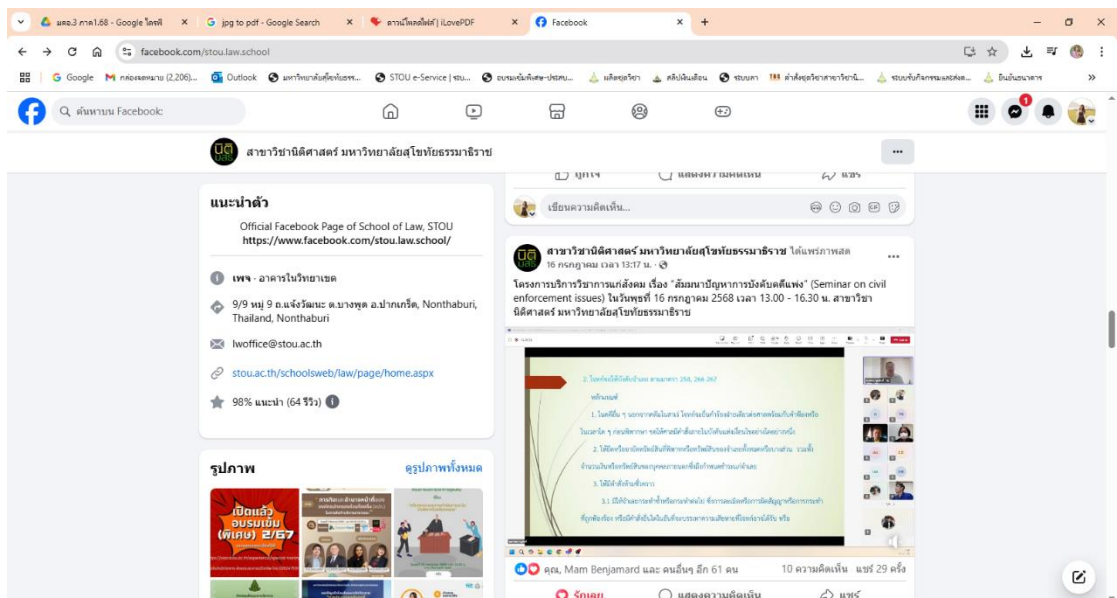
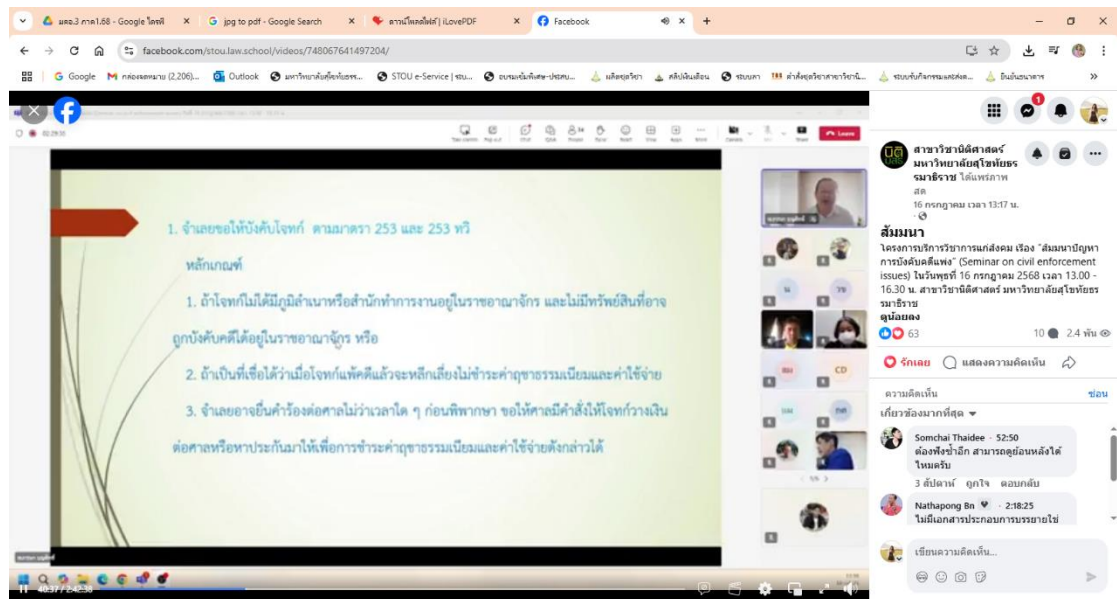
ภาพที่ 2 – 4

การสัมมนา

ภาพที่ 5 - 6

การเผยแพร่ภาพสดผ่าน Facebook สาขาวิชานิติศาสตร์

ภาคผนวก จ

แบบประเมินความพึงพอใจโครงการ "สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง Seminar on civil enforcement issues"

สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ขอความร่วมมือผู้เข้าร่วมสัมมนาทุกท่านตอบแบบประเมินความพึงพอใจ เพื่อนำผลการตอบรับไปปรับปรุงในการสัมมนาครั้งถัดไป

ถัดไป

สร้างแบบฟอร์ม

ส่วนที่ 1 รายละเอียดส่วนบุคคล

1.1 อายุของท่าน *

- ☐ 20 - 30 ปี
- ☐ 31 - 40 ปี
- ☐ 41 - 50 ปี
- ☐ 51 - 60 ปี
- ☐ มากกว่า 60 ปี

1.2 ท่านประกอบอาชีพใด *

- ☐ ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ
- ☐ นักวิชาการ
- ☐ นักศึกษา
- ☐ ทนายความ
- ☐ พนักงานบริษัทเอกชน
- ☐ ธุรกิจส่วนตัว
- ☐ อื่นๆ: _____

1.3 ท่านทราบข่าวสารการจัดงานสัมมนาทางวิชาการนี้จากช่องทางใด *

- ☐ ไลน์ (LINE)
- ☐ เฟซบุ๊ก (FACEBOOK) สาขาวิชานิติศาสตร์
- ☐ เฟซบุ๊ก (FACEBOOK) อื่น ๆ
- ☐ อีเมล (E - MAIL)
- ☐ อื่นๆ: _____

กลับ

ถัดไป

ล้างแบบฟอร์ม

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสัมมนาทางวิชาการ

2.1 ด้านการจัดสัมมนาทางวิชาการ *

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ความเหมาะสม ด้านเนื้อหาของ การสัมมนา ทางวิชาการ	☐	☐	☐	☐	☐
ความเหมาะสม ด้านการนำ เสนอเนื้อหา ของวิทยากร	☐	☐	☐	☐	☐
ความเหมาะสม ด้านเวลาของ การจัดสัมมนา ทางวิชาการ	☐	☐	☐	☐	☐
ความเหมาะสม ด้านรูปแบบใน การจัดสัมมนา ทางวิชาการ	☐	☐	☐	☐	☐

2.2 ด้านความรู้ที่ได้รับจากการสัมมนาทางวิชาการ *

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ความรู้และ ความเข้าใจ เกี่ยวกับปัญหา การขอ คุ้มครอง ชั่วคราวก่อน พิพากษา	☐	☐	☐	☐	☐
การนำความรู้ที่ ได้รับจากการ เข้าร่วมการ สัมมนาไปปรับ ใช้	☐	☐	☐	☐	☐

กลับ

ถัดไป

ล้างแบบฟอร์ม

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ (ถ้ามี)

คำตอบของคุณ

กลับ

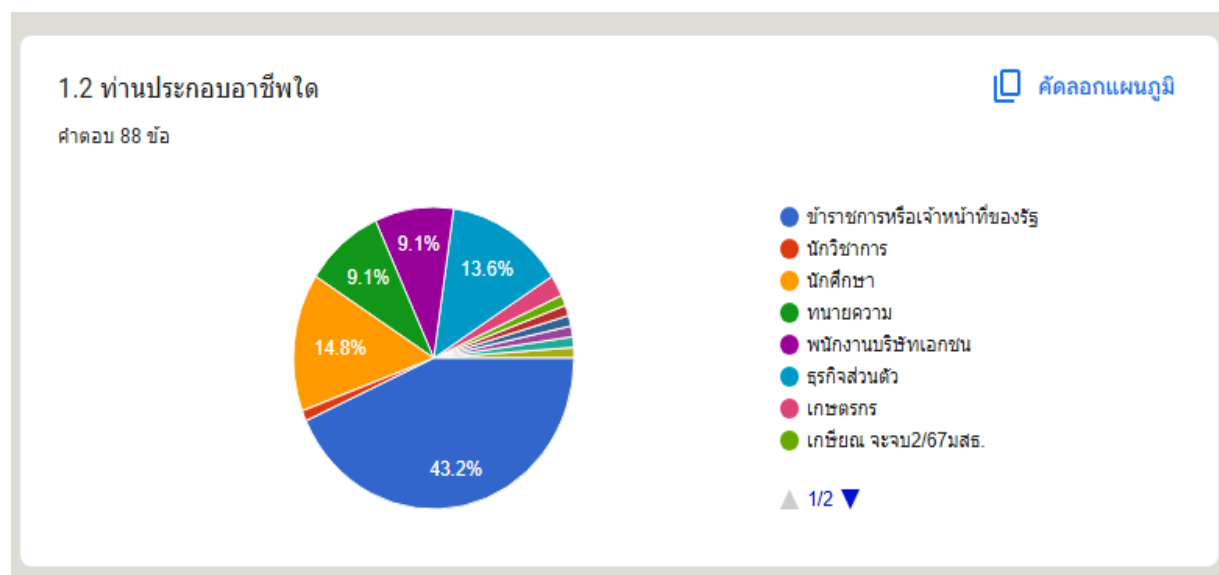
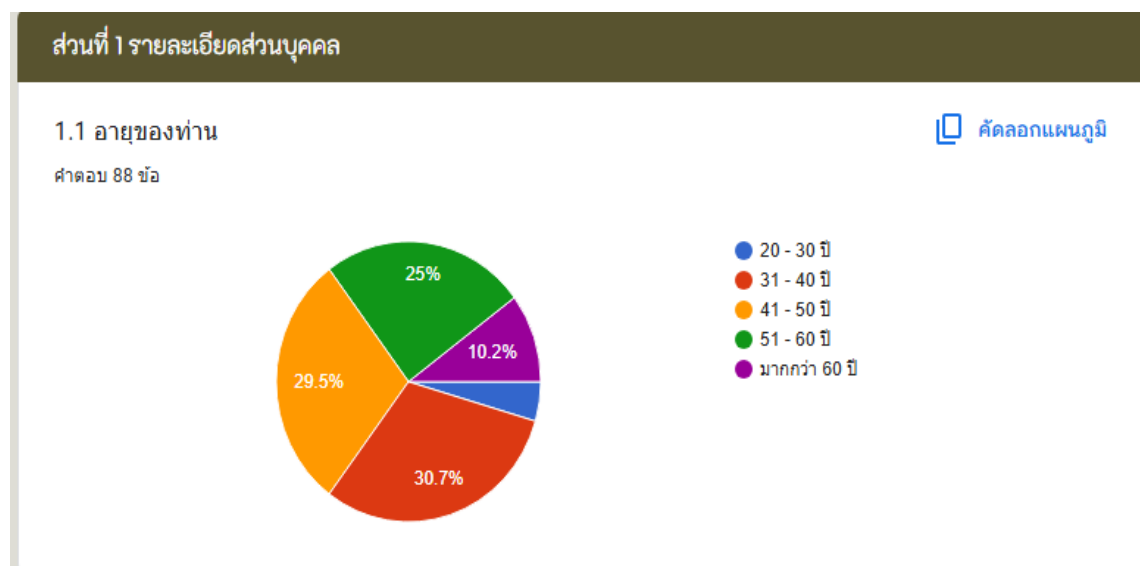
ส่ง

ล้างแบบฟอร์ม

ภาคผนวก จ

สรุปแบบประเมินความพึงพอใจโครงการ “สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง”
“Seminar on civil enforcement issues”

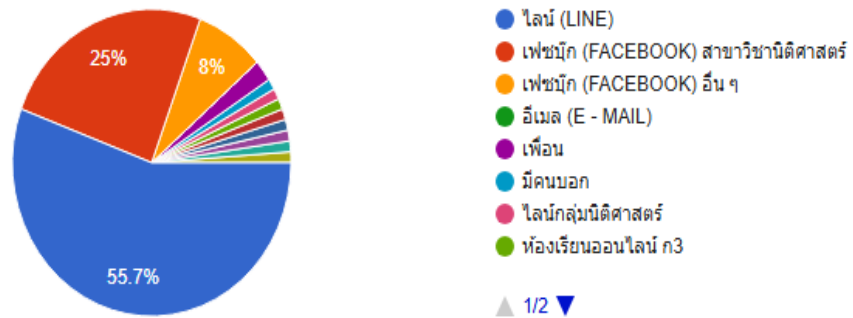
ส่วนที่ 1 รายละเอียดส่วนบุคคล

1.3 ทราบข่าวสารการจัดงานสัมมนาทางวิชาการนี้จากช่องทางใด

คัดลอกแผนภูมิ

คำตอบ 88 ข้อ

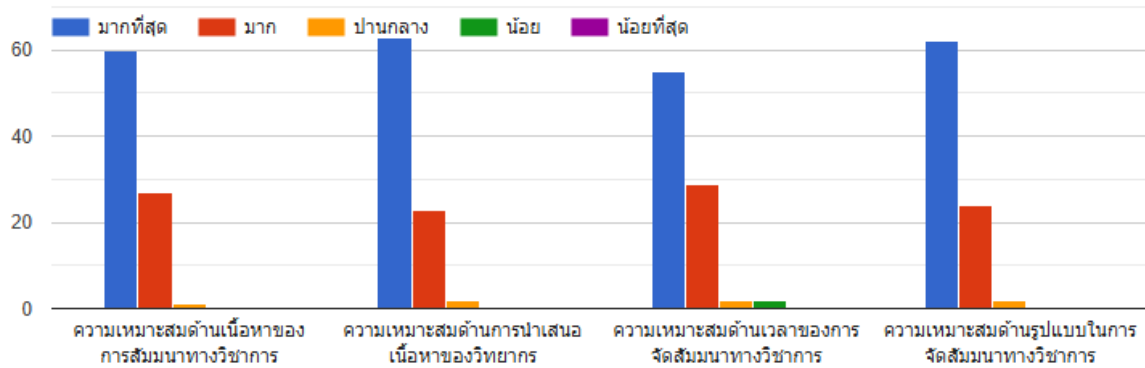

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสัมมนาทางวิชาการ

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสัมมนาทางวิชาการ

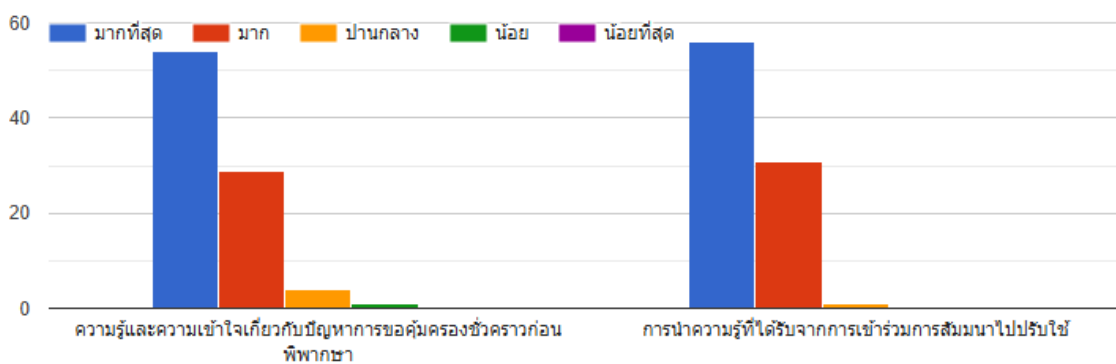
2.1 ด้านการจัดสัมมนาทางวิชาการ

คัดลอกแผนภูมิ

2.2 ด้านความรู้ที่ได้รับจากการสัมมนาทางวิชาการ

คัดลอกแผนภูมิ

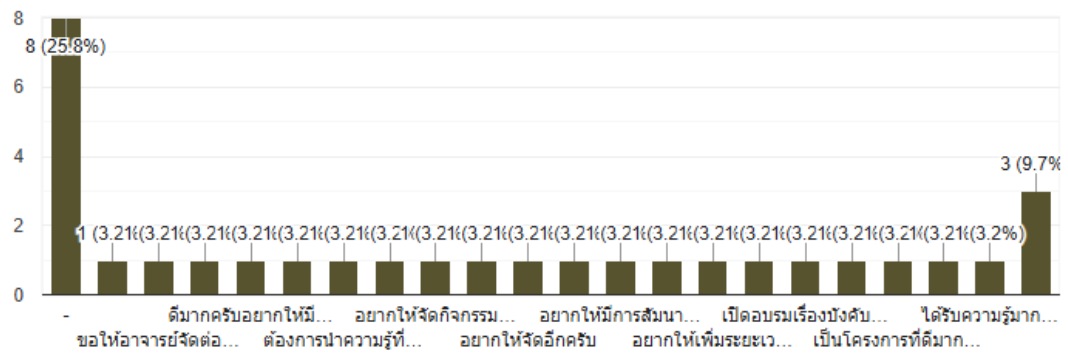
ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ (ถ้ามี)

 คัดลอกแผนภูมิ

คำตอบ 31 ข้อ

ภาคผนวก ช

คณะกรรมการบริการวิชาการสู่สังคม

เรื่อง

“สัมมนาปัญหาการบังคับคดีแพ่ง”

“Seminar on civil enforcement issues”

1. ผศ. สมศักดิ์ เขียวจรรยากุล	สาขาวิชานิติศาสตร์	ประธานคณะกรรมการ
2. ศ. ดร. สราวุธ ปิตียาศักดิ์	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะกรรมการ
3. รศ. ดร. ธโสธร ตูทองคำ	สาขาวิชารัฐศาสตร์	คณะกรรมการ
๔. รศ. ดร. กฤติธิดา เกิดลาภผล	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะกรรมการ
5. รศ. ดร. ปวีณี ไพรทอง	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะกรรมการ
6. รศ. ดร. วราภรณ์ วนาพิทักษ์	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะกรรมการ
7. รศ. อาจารย์ มีอินทร์เกิด มีสิทธิ์	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะกรรมการ
8. ผศ. ดร. อัครเดช มโนลีหกุล	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะกรรมการ
9. ผศ. ดร. พงศ์จิรา เขิดชู	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะกรรมการ
10. ผศ. ดร. วรณวิภา เมืองถ้ำ	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะกรรมการ
11. ผศ. ดร. วิวิธ วงศ์ทิพย์	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะกรรมการ
12. ผศ. ดร. ปุณณดาพัชร วัฒนคุณารักษ์	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะกรรมการ
13. ผศ. ดร. สิริกานต์ อยู่เรือง	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะกรรมการ
14. ผศ. ดร. สุพัตรา แผนวิชิต	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะกรรมการ
15. อ. พิมพ์ภัสสร ณ นคร	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะกรรมการ
16. อ. ภรมาภา อุดมวัฒน์ทวี	สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะกรรมการ
17. นางสาวลลิตา วุฒิกกร	หน่วยเลขานุการกิจ	คณะกรรมการ
18. นางสาวสุจิตรา พุ่มไสว	หน่วยเลขานุการกิจ	คณะกรรมการ
19. นางสาวทิพวรรณ ประเสริฐทรัพย์	หน่วยเลขานุการกิจ	คณะกรรมการ
20. นางทิพรรัตน์ วงศ์พรหม จิตร์ธิน	หน่วยเลขานุการกิจ	คณะกรรมการ
21. นางสาวอนัญญา จำปาเกะนันท์	หน่วยเลขานุการกิจ	คณะกรรมการ
22. นางสาวจิตตินันท์ สวดมาลัย	หน่วยเลขานุการกิจ	คณะกรรมการ
23. นางสาวปณัฏฐา สังข์เจริญ	หน่วยเลขานุการกิจ	คณะกรรมการ
24. นางสาวสุธิดา พุ่มช้าง	หน่วยเลขานุการกิจ	เลขานุการโครงการ